

Болить!

Фотоколаж газети «Волинь».

Світлана Головій: «Невістка першою дізналася про те, що Ігор пропав безвісти».

«Господи, якщо син є десь живий – то бережи його, чи верни нам...»

Уже понад дев'ять місяців лучанка Світлана Головій повторює щодня ці слова, як священну мантру

Торік, 14 березня, Ігоря Головія мобілізували на службу, а 1-го серпня родина от-

римала офіційне сповіщення, що він пропав безвісти. По суті, вперше пішов на позицію вико-

нувати бойове завдання, і з того часу телефонного зв'язку з ним уже не було. Наскільки знають, селище

Мирне, місто Слов'янськ, Лиман, місто Донецьк – ті населені пункти, з якими пов'язане його перебування на Сході України. А ось де обірвався слід – так і невідомо...

Історія материнського болю – на с. 8

Завтра зустрінемо разом!

«По «Волині» моя мама навчилася читати, а біля неї – і син Едуард»

Подружжя Володимира та Ольги Потапчуків із села Щитинь Камінь-Каширського району – давні шанувальники газети «Волинь». Вони в один, як мовиться, голос зізналися, що з дитинства бачили її в своєму батьківському домі. А потім, як одружилися (а це вже – понад пів століття!), то по сьогодні її передплачують

Адресу Володимира Миколайовича, якому дісталася 1000 гривень від «Волині», визначив Михайло Денисюк із села Велика Глуша, що на Любешівщині, назвавши число «6», яким і був позначений конверт, у якому він надіслав квитанцію про передплату нашої газети. А друче за миши слів стало зрозуміло, що потрапили до своїх двох шанувальників. Як сказала дружина Ольга Петрівна, випишує «Волинь» вона, але в адресі, звичайно ж, вказує, як годиться, чоловіка – главу сімейства

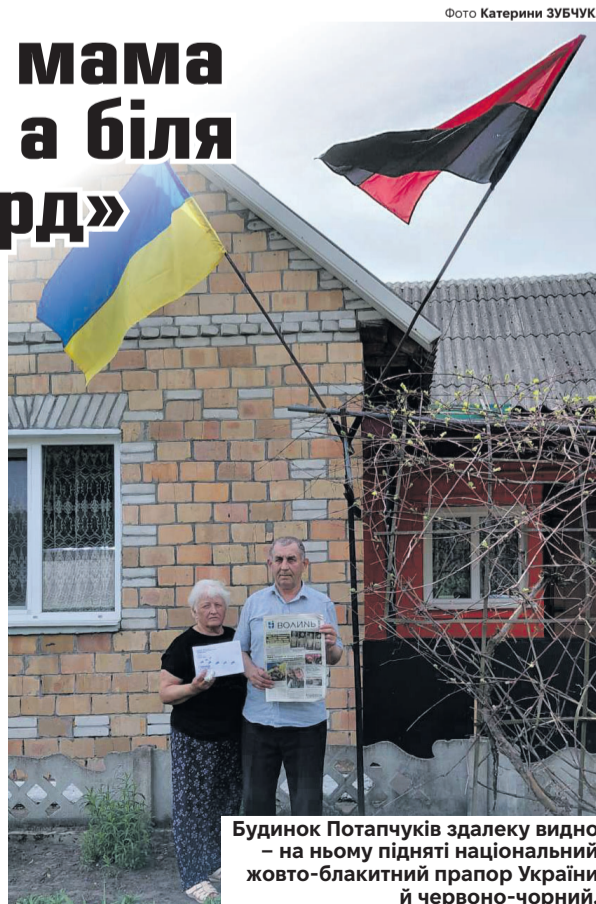

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Будинок Потапчуків здалеку видно – на ньому підняті національний жовто-блакитний прапор України й червоно-чорний.

Розповідь про переможців – на с. 11

Артефакт із фронту

«Я просто не хотів, щоб ця книга зникла»

Фото з архіву Сергія МАЗУРИКА.

Волинський сапер Сергій Мазурик знайшов книгу серед покинутого окупантами мотлоху.

У Луцьку презентували врятоване сапером ДСНС видання Шевченка

Віталій ЛУКАШЕВИЧ, провідний фахівець сектору зв'язків із ЗМІ ГУ ДСНС у Волинській області

Історія почалася на розбитих позиціях росіян на Донеччині. Там працювали волинські сапери, обстежуючи місця інтенсивних обстрілів, де могли бути небезпечні боєприпаси. Сапер Сергій Мазурик знайшов книгу серед покинутого окупантами мотлоху.

У новій виставці про роботу рятувальників під час війни «Сміливі рятувати життя», що відкрилася у Волинському краєзнавчому музеї, представлено експонат, що не вписується в «технічний» ряд. Це понівечене репринтне

Рятувальник довгий час терпляче просушував кожен аркуш книги.

видання «Три літа» Тараса Шевченка. Наклад 1967 року великий – нічого раритетного, але примірник унікальний за своєю долею.

– Очевидно, її просто вкрали. Можливо, через солідний вигляд подумали, що вона коштовна, або ж просто тягли все підряд, – розповів Сергій.

Книжка пережила через справжнє пекло: обпалена, пошматована, розмокла від вологи. Рятувальник довгий час терпляче просушував кожен аркуш і вже тоді надумав віддати туди, де цю книгу зрозуміють і збережуть.

До музею цей примірник потрапив як свідчення, що війна як свідчення, усього, навіть поезії. І як доказ того, що українські речі повертаються додому найскладнішими маршрутами.

– Я просто не хотів, щоб ця книга зникла, – каже сапер. ■

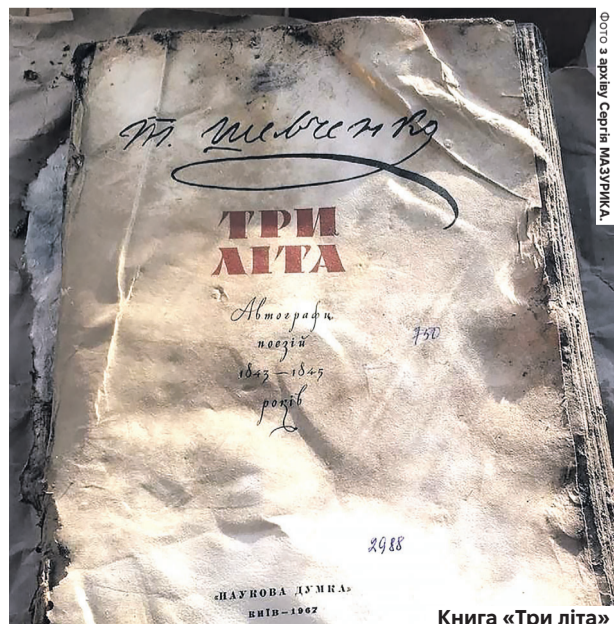

Фото з архіву Сергія МАЗУРИКА.

Книга «Три літа» пройшла пекло

■ Пульс тижня

Замість фронту «відправляв» автомобілі на онлайн-платформи

Судитимуть ділка з Луцька, який продав 20 «гуманітарних» автовок

Наталка НЕКОЗ

Як інформує Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон, навесні минулого року оперативниками викрито схему незаконної реалізації автомобілів, які декларувалися як гуманітарна допомога для Збройних Сил України.

За даними слідства, транспортні засоби переміщувалися через кордон України як гуманітарний вантаж. Після чого 34-річний житель Луцька підшукував на них покупців через оголошення на онлайн-платформах та у соціальних мережах.

Протягом 2024 – 2025 років за такою схемою ввезено та продано щонайменше 20 автомобілів. Кошти, отримані від реалізації автомобілів, лучанин використовував для особистих потреб.

Торік під час обшуків правоохоронці вилучили у фігуранта три транспортні засоби.

Йому повідомлено про підозру в пособництві контрабанди підакцизних товарів, вчиненій за попередньою змовою групою осіб, а також легалізацію майна, одержаного злочинним шляхом. ■

Підприємець перевозив контрабандою у Польщу ліс

На вилучене майно ділка накладено арешт

Наталка НЕКОЗ

Прокурори Волинської обласної прокуратури направили до суду обвинувальний акт щодо волинського підприємця за фактом вчинення контрабанди лісоматеріалів, заборонених до вивозу за межі митної території України (ч. 1 ст. 201-1 КК України).

Встановлено, що суб'єкт господарювання організував незаконний експорт лісоматеріалів до Республіки Польща. Деревину закуповував за готівку у фізичних осіб. Для митного оформлення подавав сертифікати походження товару, товарно-транспортні накладні та рахунки-фактури з неправдивими відомостями.

Під час обшуків у пункті пропуску «Ягодин» та за місцем проживання обвинуваченого вилучено фінансово-господарські документи, чорнові записи, електронні носії інформації, печатки, сідловий тягач і напівпричіп, якими здійснювалося перевезення контрабандного товару.

Окрім того, вилучено понад 40 кубометрів лісоматеріалів вартістю близько 7 000 євро. На вилучене майно накладено арешт. ■

Волинська область перебуває на 11-ому місці за обсягами заготівці молока-сировини. Виробництво на Волині у березні – 32 тисячі тонн молока-сировини (6% загальноукраїнського). Це значно більше, ніж сусідні області – Рівненська (19 тисяч тонн) та Львівська (9 тисяч тонн), але менше, ніж у Тернопільській – 57 тисяч тонн.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор **Анатолій НИКОНОК**)
 - ✓ Нововолинський олійний завод (директорка **Вікторія БУБЕЛА**)
 - ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор **Святослав КАРБОВСЬКИЙ**)
 - ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор **Степан САЙКЕВИЧ**)
 - ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор **Зігурдас ТАРАС ШЦЕРБЛЮК**)
 - ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор **Валерій ДІБРОВА**)
 - ✓ СтЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор **Леонід САМЧУК**)
 - ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники **Віталій ЗАРЕМБА** та **Василь НАЗАРЧУК**)
- Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.**

■ Особливий випадок

Рахунок йшов на години: ковельчанину пересадили серце лучанина

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

“ Коли зміг вільно вдихнути – не повірив. Лікарі підійшли, привітали й сказали, що в мене друге життя.

Орган від помертого донора забився у грудях пацієнта просто на операційному столі.

Під час операції одному пацієнту пересадили серце, а ще трьом – печінку та дві нирки.

Фото: «Перше медичне об'єднання Львова».

До Центру трансплантології Львова пацієнта з Волині привезли вже в критичному стані.

Момент, коли Ангели-медики Центру трансплантології Львова дарують друге життя волинянину Сергію.

Василь КІТ

Насосна функція серця настільки постраждала, що його мусили підключити до ЕКМО – апарата, що працює замість легень та серця. Час ішов на години.

Як розповіли в «Першому медичному об'єднанні

Львова», ще пів року тому ковельчанин Сергій був здоровим чоловіком. Потім підхопив застуду та переніс пневмонію, яка й запустила весь патологічний каскад пошкоджень. Розвинулось незворотне ураження, за якого шлуночки серця розширюються, орган розтягується і втрачає здатність перекачувати кров.

Коли Сергія реанімібили привезли до Львова,

його стан уже був критичним. Аби не втратити пацієнта, лікарі терміново підключили його до ЕКМО. Але це лише тимчасове рішення. А ось врятувати життя Сергія могла тільки трансплантація. Тож його відразу поставили в листок очікування на донорське серце.

«Це був надзвичайно важкий пацієнт, перший за пріоритетністю в системі ЄДІСТ. Час ішов не на тижні,

а на години. Ми разом із ним чекали на донорське серце. І 25 березня у Луцьку з'явився донор. Наша команда негайно вирушила на вилучення органа», – розповів керівник відділення кардіохірургії та трансплантації серця Роман Домашич.

Серце привезли з Луцька до Львова. Трансплантація минула успішно, і орган від помертого донора забився вже у грудях Сергія просто на операційному столі.

«Висловлюємо співчуття рідним донора, які своїм рішенням подарували шанс на життя чотирьом людям.»

«Я прокинувся в реанімації й спершу не зрозумів, що сталося. Коли зміг вільно вдихнути – не повірив. Лікарі підійшли, привітали й сказали, що в мене друге життя. Я дочекався. Складно передати ці емоції, але найголовніше – стало легко дихати», – говорить щасливий пацієнт.

А в «Першому медичному об'єднанні Львова» зазначають:

«Дякуємо нашим лікарям та їхнім колегам із Луцької міської лікарні за злагожену роботу і готовність 24/7 рятувати життя.»

Також принагідно висловлюємо співчуття рідним донора, які своїм рішенням подарували шанс на життя чотирьом людям. Крім Сергія, ще трьом пацієнтам пересадили печінку та дві нирки. ■

■ Слава Героям!

У Любешові оновили Стелу Пам'яті

На місці пошанування захисників-Героїв з'явилися ще десять світлин воїнів, які віддали життя за Україну

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Кожне ім'я – це окрема доля, окрема історія мужності та самопожертви.

На Стелі тепер встановлені світлини й імена: **Олександра Варенцова** (6-й прикордонний Волинський загін), жителя селища Любешова, котрий загинув торік на Харківщині; **Віктора Фесика**, сержанта 6-го прикордонного Волинського загону, жителя села Любешівська Воля, що поліг у 2024 на Курщині (рф); **Костянтина Масюка**, матроса 34-ї окремої бригади берегової (при-

кордонної) оборони, жителя села Залізниця – загинув торік на Херсонщині; **Володимира Сірця**, солдата 19-ї окремої бригади Сил територіальної оборони, жителя села Бучин – загинув у 2024-му на Донеччині; **Петра Кирилюка**, солдата 425-го окремого штурмового полку «Скеля», жителя села Ветли – загинув торік на Донеччині; **Федора Корця**, солдата 425-го окремого штурмового полку «Скеля», жителя села Дольськ – загинув торік на Донеччині; **Анатолія Лукашевича**, солдата 425-го окремого штурмового полку «Скеля», жителя села Лахвичі – загинув у 2024 році на До-

неччині; **Івана Петрика**, лейтенанта 127-ї окремої важкої механізованої «Харківської» бригади, жителя села Зарудчі – загинув у нинішньому році на Харківщині; **Богдана Малафіїка**, сержанта 145-го окремого батальйону територіальної оборони, жителя села Люб'язь – загинув цього горіч на Дніпропетровщині; **Степана Смалю**, молодшого сержанта 100-ї окремої механізованої бригади, жителя селища Любешова – помер торік, втративши здоров'я внаслідок дій, пов'язаних із захистом Батьківщини.

«Вони віддали своє життя за мир і свободу України. Пам'ять про них назавжди залишиться в серцях земляків», – йдеться на фейсбук-сторінці Любешівської селищної ради. ■

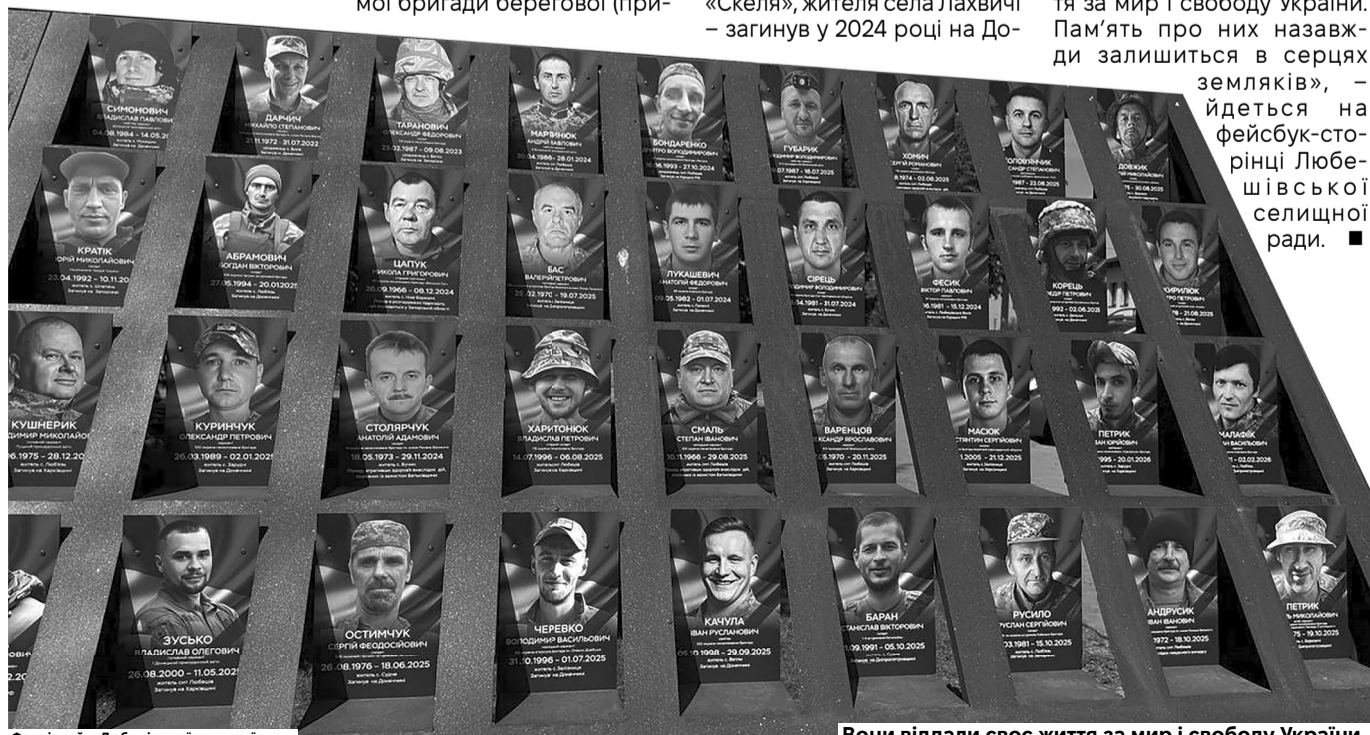

Фото із сайту Любешівської селищної ради.

Вони віддали своє життя за мир і свободу України.

Політика

Фотоклаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

А вишенькою на торті стали точні координати місця – 300 на 100 метрів у центрі Москви, оприлюднені в тому таки указі Зеленського, по якому Україна обіцяла не бити.

«Битва капітанів»: Зеленський «взув» путіна

Нарешті досвід «95 кварталу» виявився вдалим і у політиці

Василь УЛІЦЬКИЙ

Мова про офіційний указ Володимира Зеленського «Про парад у Москві», у якому український президент дозволив провести «парад перемоги» 9 травня в центрі російської столиці! Уточнивши, що робить це на прохання американської сторони та з гуманітарних міркувань,

адже на обіцянку Києва не бити по Красній площі 9 травня Москва погодилась віддати 1000 наших полонених.

Це явне приниження і путіна особисто, і російського «веліччя». Після такого ляпаса на московії пропагандисти просто завили від своєї немічності. А вишенькою на торті стали точні координати місця – 300 на 100 метрів у центрі Москви, оприлюднені в тому таки указі Зеленського, по якому Україна обіцяла не бити. По іншій

території росії Київ залишив право за собою відповідати росії дзеркально. Адже кожен наперед розумів, що попри оголошене Трампом перемир'я 9 – 11 травня, кацапи його дотримуватись не будуть. І якщо величезні ракетні обстріли тилу дійсно не було, то на самій лінії фронту тривали кровопролитні бої, а на українській позиції сипались КАБи.

Проте очевидно, що путін програв у суху цей раунд політичного «квн», про що написало багато

світових ЗМІ. Як відповіді на таке приниження? Тільки максимальною підлістю та жорстокістю. Так, як це росія робила завжди. Саме тому путін фактично одразу ж зробив заяву, що Україна буцімто не зацікавлена у обміні полоненими, натякаючи на те, що він може не відбутись. Знає, що українці, на відміну від росіян, переживають за своїх бранців, і це буде болючим ударом для нас.

«Очевидно, що путін програв у суху цей раунд політичного «квн», про що написало багато світових ЗМІ.»

Але тут вже має включитись США та Трамп, бо це саме американський президент виступив з ініціативою перемир'я та обміну полоненими, на які публічно погодилися і Україна, і росія, тож відмова від його умов – це ляпас путіна саме Трампу. Який, сподіваємось, перестане нарешті говорити, що то «роса божа» після кожного путінського плювка у свій бік.

Звісно, доля війни та миру вирішуватиметься насамперед на полі бою. Але такий явний психологічний та інформаційний удар України по росії, яка злякалась наших далекобійних санкцій, додає Києву карт і деморалізує росію. А це у війні вкрай важливо. ■

Резонанс

«Я не «Хірург»: у мене тільки огна квартира...»

Увечері 11 травня НАБУ та САП провели слідчі дії з колишнім керівником Офісу Президента України Андрієм Єрмаком. У результаті він отримав підозру, пов'язану з будівництвом елітних маєтків у кооперативі «Династія»

Василина СМЕТАНА

У НАБУ і САП наголосили, що викрили організовану групу, причетну до легалізації 460 мільйонів гривень на елітному будівництві під Києвом. За це відмивання грошей, одержаних злочинним шляхом організованою групою або в особливо великому розмірі, загрожує від 8 до 12 років за ґратами.

Після того як НАБУ та САП завершили слідчі дії, Андрій Єрмак, відповідаючи на питання журналістів про підозру, сказав: «Я не буду зараз нічого коментувати. Коли закінчаться слідчі дії, я надам коментар».

«Моє ім'я Андрій Єрмак, іншого імені в мене немає». То чому ж з'являються такі фотожаби в мережі?

На уточнення «Української правди», чи йдеться зараз про кооператив «Династія», ексочільник ОП зазначив: «У мене немає жодного будинку, у мене є тільки

висько на плівках «Хірург», зазначив: «Моє ім'я Андрій Єрмак, іншого імені в мене немає».

За інформацією народного депутата від партії «Голос»

«Я не буду зараз нічого коментувати. Коли закінчаться слідчі дії, я надам коментар.»

одна квартира і один автомобіль, який ви бачили».

На запитання «Схем», чи його приз-

Ярослава Железняка, Єрмак згадується в розслідуванні у справі «Мідас» під псевдонімами «Алі Баба» і

ФОТО: google.com.

«Хірург». Зокрема, він нібито бере участь у засіданнях і надає вказівки щодо того, як тиснути на НАБУ та САП.

29 квітня 2026 року інтернет-видання «Українська правда» (УП) опублікувало стенограму, яку називає раніше

невідомою частиною «плівки Міндіча». Серед іншого, в них йдеться про маєтки кооперативу «Династія». УП стверджує, що там можуть бути будинки Міндіча, Єрмака, ексміністра Чернишова і, ймовірно, президента Зеленського. ■

Погляд

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, головна редакторка сайту espresso.tv, політична аналітикиня, блогерка

Шок. Кооператив «Династія» виріс на крові Бучі?

НАБУ виклало новий шокуючий ролик, який пояснює, чому Андрій Єрмак отримав підозру. Там якраз описана чітка хронологія, як народу розказували одне, а на ділі, замість ракетної програми і бойової ТРО та банальних траншей по всьому кордону, копали басейни і закладали сауни для себе, коханих. Особливо акцентую увагу на кількох датах

2021 рік. Публічно Зеленський та Єрмак обіцяють мир із росією, кажуть, що армія не на часі. На ділі закладають пам'ятні колби під котеджі «Династія» і запрошують священника на освячення. **Червень 2021 рік.** У березні та квітні 2021 року росія нарощувала свої сили поблизу російсько-українського кордону, Байдену не вдалося уламати путіна на мир у Женеві, а наші «дружки президента» починають заливати гроші у велике будівництво.

Після вторгнення росіян у 2022 році зведення резиденції «Династія» не зупинилось. «І навіть продовжилось більш активно», – заявляє детектив із відео НАБУ. Кум Єрмака та Зеленського «Че Гевара» просить працювати швидше і в кілька змін. На відео зафіксована дата однієї з таких розмов – 19.03.2022 року. Там російськомовний мужчина каже: «Сформуйте варіанти, хто може виїти на будівництво, а хто ні». Вдумайтесь, в той час у паралельній реальності Бучі – окупанти розстрілювали людей пачками. Чоловіків, волонтерів, які везли корм собакому притулку, і мам із дітьми, які шукали порятунку.

Це просто немислимо. На що розраховували ці «дружки гаранта»? На те, що в окупації у них буде кооператив на чотирьох?

16.02.2022 року. Єрмак і та ж дизайнерка узгоджують деталі... майбутнього гардеробу. А це на секунду, був момент, коли плембсу запропонували забути про сірники і гречку – і думати про травневі шашлики.

29.03.2022. Там уже сам «Че Гевара» каже, що треба пришвидшуватись із будівництвом, бо ж вікна, дах і черепиця замовлені. В цей же час росія ракетами обстрілює Миколаївську ОДА. Гине 37 людей – і це найбільша масова втрата людей у Миколаєві за часи нинішньої війни.

Тим часом 30 квітня під Бучею, в лісі поруч із селом Мироцьке, було знайдено інше поховання з трьома тілами. Чоловіків перед вбивством жорстоко катували, на руках і ногах було виявлено кульові поранення, вбивали їх пострілом у вухо. Жертвам зв'язували руки, намотували на обличчя тканину, в деяких у роті був кляп. Але байдуже! Кооператив «Династія» кладе черепицю на крові.

...У липні 2025 року фантастична корупційна четвірка занепокоїлась, що НАБУ і САП викриють ці «темні справи». Тож саме народилася ідея не просто розігнати антикорупційні органи, а й відправити детективів на фронт. Тобто, застосувати «формулу Штанька» з утилізації політичних опонентів і загрози власному збагаченню. Тут не можу не згадати феноменальну цитату Цукермана: «НАБУ всіх (на фронте. – Ред.). Так, люди навчені зі зброєю. Пи***йте на Покровськ і катайтеся там», – говорить він.

Тож що маємо як підсумок? Андрій і Вова розказували народу, як треба економити на підготовці до війни, а то буде «срака» економіці. На ділі – палкі друзі влаштували дорожче корупційне будівництво і не припиняли його ні на день, коли йшла битва за Київ, а окупанти влаштували масові розстріли під Києвом... ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Андрій КИРИЧЕНКО – боєць із селища Іваничі;
Микола ГАПОНЮК – боєць із селища Стара Виживка;
Анатолій СМАЛЬ – боєць із міста Ковеля;
Сергій ХОМУК – боєць із села Млинове, що на Ратнівщині;
Руслан ДАВИДЮК – боєць із міста Володимира;
Василь КРИНИЦЬКИЙ – боєць із села Озеряни, що на Турійщині;
Дмитро ГОРДІЙЧУК – боєць

із міста Луцька;
Микола ЛЯСКОВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Петро ОЛЕНДР – боєць із села Заболотці, що на Іваничівщині;
Антон ПУГАЧ – боєць із села Ситниця Луцького району;
Сергій КОВАЛЬЧУК – боєць із села Хоцунь, що на Любешівщині;
Степан ТРОХИМЧУК – боєць із села Сошичне Камінь-Ка-

ширського району;
Богдан ЩЕРБАЧУК – боєць із міста Луцька;
Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ – боєць і села Стара Лішня, що на Іваничівщині;
Володимир СТЕПАНЮК – боєць із міста Любомля;
Олександр МАРТИНЮК – боєць із села Ставок, що на Ківерцівщині;
Василь ЗУБЧИК – боєць із міста Луцька;
Валерій МАКСИМЧУК – боєць із міста Луцька.

■ Прямая мова

«Це вже давно не парад – це більше схоже на бал сатани»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Ігор ПЕТРЕНКО, політолог, про далекобійні удари України по росії:

«Зеленський правильно називає цю кампанію саме санкціями – бо ціль тут не військова, а економічна. Кожен зупинений НПЗ – це втрачені доходи бюджету, проблема з паливом усередині країни, дефіцит, інфляція, тиск на підтримку війни в самому російському суспільстві. Це й називається стратегією накопичувального тиску – не «переломна перемога» в одному ударі, а методичне зменшення запасу міцності. Україна не просто «мстить» за обстріли. Вона веде кампанію виснаження, точно цілячи в економічні артерії агресора».

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, заслужений лікар України, про російський «парад пабеди» 9 травня:

«Для мене це вже давно не парад – це більше схоже на бал сатани. Бал, де замість цінності життя демонструють танки, а замість пам'яті про загиблих – хизуються зброєю та показують те, чим щодня вбивають мирних людей! Парад військової техніки у країні, яка веде загарбницьку війну, – це не про честь або якусь там вигадану пам'ять, це про культ смерті!»

Сергій ФУРСА, про повернення Угорщиною грошей та золота, які вже експрем'єр Орбан, намагаючись виграти вибори, вкрав в «Ощадбанку» під час перевезення:

«Цікаво, що скажуть усі ті автори теорій змов, які розповідали про гроші до Сербії, золото, яке якось не так транспортувалося, і безліч інших нісенітниць. Чи буде соромно лідерам думок, які свідомо поширювали антиукраїнську пропаганду, повторюючи російські наративи? Питання, звісно, риторичне».

Інна СОВСУН, народна депутатка від «Голосу», про нові «плівки Міндича»:

«1 травня президент оголосив про реформу армії: збільшення грошового забезпечення військових, поетапне звільнення зі служби тих, хто був мобілізований раніше, на основі «чітких часових критеріїв». Тоді у мене всередині навіть ворухнулася якась надія: ну не вже, нарешті, на п'ятий рік «повномасштабки». Але час ішов, ця заява так і не обросла якимись деталями, конкретикою чи цифрами. І не обросте. І стало зрозуміло, що це була кістка, яку кинули військовим та їхнім родинам, аби відвернути увагу від скандалу «з плівками Міндича». Іншими словами, президент нам «натриндюлькав», набрехав, сказав нам неправду. Знову».

Володимир КУДРИЦЬКИЙ, економіст, вважає, що високі ціни на нафту не врятують росію від великих економічних проблем:

«Трохи шокуюча цифра: з майже 18 трлн рублів витрат РФ за 4 місяці 2026 року десь 45–50% йде на війну і силовиків, ще 34% – це дефіцит, тобто не покриті доходами. І лише решта 16–21% (!) залишається на всі інші витрати – освіту, соціалку, бюджетників, медицину, інфраструктуру і скрепи. Фактично це бюджетний колапс».

Максим ЖОРІН, заступник командира 3-ї штурмової бригади, про резонансний і ганебний випадок побиття командиром військовослужбовця перед строем у 155-й бригаді:

«Головне правило, яке існує в «Трійці» (3-я штурмова. – Ред.) – людське ставлення. І воно має бути основним для всієї армії. Інакше ми нічим не будемо відрізнятися від нашого ворога. Вважаю, що подібні ситуації, як у 155-й бригаді із показовим побиттям перед строем, підживляють авторитет всього війська. А над відновленням працювати завжди в рази важче».

Не хочеться обговорювати саму історію, тут все і так очевидно. Важливо тут продовження у вигляді покарання винних. За такі «порядки» несуть відповідальність командири, які або не дозволяють відбуватись подібному, або ж навпаки, заохочують чи закривають очі».

Владислав СМІРНОВ, підприємець, блогер, вважає, що пріоритетом держави має бути повернення і підтримка українців, а не завезення на їхнє місце мігрантів:

«Україна не повинна стати територією, де історичний народ воює, гине, виїжджає, бідніє й демографічно зникає, а його місце в містах, економіці та майбутньому займають нові робочі руки. Іноземці можуть бути корисними Україні, але не як заміна українцям. Якщо вони хочуть заробляти в країні, яка воює, найчесніший шлях – контракт на захист і відновлення України, а не посади, з яких уже витіснили українців».

Українці не мають втратити Батьківщину двічі: спочатку через війну, а потім через «економічну необхідність», якою прикриють їхнє витіснення з власної держави. А нам Кубань ще повертати...».

Юрій БУТУСОВ, воїн Сил оборони, журналіст, закликав державу негайно виділити кошти на масове залучення іноземців до ЗСУ (в підрозділі Бутусова – «Хартії») – вони проявили себе блискучими бійцями. – Ред.):

«...Держава поки що не може забезпечити механізм фінансування трансферів іноземних добровольців – хоча гроші у бюджеті закладені, але не виділяються. Через це буквально тисячі добровольців чекають на відповідну «Хартію», але ми не можемо їх завести просто через брак коштів. Тисячі здорових мотивованих людей, які готові йти в українську піхоту, щоб не треба було ловити на вулицях українських громадян, щоб не треба було бусифікувати, примушувати, запихувати «на нуль». Усі державні керівники сприяють, чують, намагаються зрушити процес, але поки що державне фінансування продовжує узгоджуватись...»

Чим більше іноземних бійців ми завеземо – тим менше українців буде необхідно тримати «на нулі». А воюють латиноамериканці музньо...».

Вікторія СЮМАР, народна депутатка від «Європейської Солідарності», про те, що Москва вважатиме своєю перемогою:

«Україна розраховує на кризові процеси в середині росії. Росія – робить ставку на енергетичний та інфраструктурний колапс в українському тилу. Бо тил завжди тримає фронт і забезпечує його. Важка зима і чергова хвиля еміграції жінок і дітей – це чергова мета Москви. Зрештою, якщо населення України драматично скоротиться, росія вважатиме це своєю перемогою».

■ Політична кухня

«Путін ніколи не хотів миру, ми маємо змусити його силою»

«Технологічна перевага українських Збройних сил над росіянами – це буде найпотужніша мотивація для путіна завершувати війну».

Петро Порошенко в ефірі телеканалу «Прямий» пояснив, що має робити Україна після заяв путінських посіпак про «вихід росії з переговорного процесу»

Ольга СОКОЛОВА

«Ми маємо бути реалістами

– путін ніколи не хотів миру, путін ніколи не допускав навіть припинення вогню. Ніхто в світі не хоче так закінчення війни і приходу миру, як ми, українці. Але у нас має бути ключовий інструмент для того, щоб мир відбувся. І це не є переговорна група. Головним нашим аргументом для закінчення війни є Збройні Сили України. Їхня потужність, технологічність, укомплектованість, їхнє забезпечення», – вважає Порошенко.

«Тому надзвичайно важливо, що нарешті підтримана моя ініціатива, за яку ми билися три роки, щоб військові податки, включно з військовим збором,

щодо змін у законодавстві, що гроші військового збору йдуть виключно на потреби Збройних сил. Я думаю, що те саме нам вдасться зробити і з військовими облігаціями. Це дасть можливість збільшити не тільки грошове забезпечення, яке вже чотири роки не

«Надзвичайно важливо, що нарешті підтримана моя ініціатива, за яку ми билися три роки, щоб військові податки, включно з військовим збором, йшли виключно на забезпечення ЗСУ».

йшли виключно на забезпечення ЗСУ. Під час першої за сім років зустрічі «Євросолідарності» з урядовцями ми нарешті дійшли згоди, і була підтримана наша пропозиція

піднімалося, а й технологічну перевагу українських Збройних сил над росіянами. Це буде найпотужніша мотивація для путіна завершувати війну. І нам не треба буде

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Спочатку армія, потім – усе інше

Попри санкції, Петро Порошенко передав чергову партію допомоги ЗСУ. Десантники та артилеристи, розвідники і штурмовики отримали вантаж на суму понад 28 мільйонів гривень

Ольга СОКОЛОВА

А загалом Фонд Порошенка разом з ГО «Справа Громад» від початку повномасштабної війни передав на фронт допомоги на 8 мільярдів гривень. З них 7 мільярдів – це особисті кошти родини п'ятого президента, і ще мільярд зібрани волонтери «Справа Громад». «Лише в FPV-дрони, «Блискавки», скиди, оптоволоконно та інші бойові дрони ми вклали 1,5 мільярда. Дослідження кажуть, що кожна гривня завдає ворогу збитків у 100 разів більше, ніж проін-

Нинішній «миколайчик» на фронт від команди Порошенка – це вантаж на суму понад 28 мільйонів гривень.

вестовано. Тобто, наші 1,5 мільярда – це 150 мільярдів збитків армії агресора», – зазначає п'ятий президент.

Цього разу військові отримали за своїми запитами 2 екскаватори, 4 пілорами, 100 FPV-дронів «Вирій» на оптоволоконні, 100 комплекси «Блискавка», 24 FPV-дрони «Stark Bomber», 62 комплекси «Старлінк», 50 детекторів дронів «Аспірін», 80 генераторів,

10 зарядних станцій, електроніку і незмінно популярні на фронті прально-душові комплекси.

«Кожна гривня завдає ворогу збитків у 100 разів більше, ніж проінвестовано».

«На жаль, поки ми допомагаємо армії, ті, хто зранку краде на «Міндичгейті», «Енергоатомі», оборонці, банківській сфері сотні міль-

умовляти ушакова, чи лаврова, чи пескова для того, щоб вони повернулися і сіли за стіл переговорів. У них не буде іншого виходу, – переконаний Порошенко. – Я вірю в здатність Збройних Сил України забезпечити саме таку відповідь на бажання росії продовжувати війну. І я вірю в ефективність скоординованих дій наших партнерів. Тоді нас не буде цікавити, чи бажає чи не бажає росія продовжувати мирні переговори».

Він також вкотре наголосив, що перш за все треба вимагати від росії повного та всеосяжного припинення вогню: «Ми не маємо обговорювати якісь таємні фантазії росіян у вигляді 28-ми пунктів, які вони передають то через Віткоффа, то через Дмитрієва, то через Єрмака. Наша позиція – це безумовне, всеохоплююче припинення вогню. Те, що ми зробили в 2014 – 2015 роках при укладанні Мінських домовленостей, – нагадав Петро Порошенко. – Спочатку припиніть вогонь, припиніть бойові дії, припиніть вбивати українців і обстрілювати мирні українські міста. А після того ми сідаємо і ретельно обговорюємо безпекові гарантії, миротворців, необхідні складові для того, щоб не допустити знову, але це робиться в умовах, коли не ведуться бойові дії. Я переконаний, що таку логіку, таку позицію точно підтримають не тільки європейські партнери, не тільки Сполучені Штати Америки, а й Китай».

■ «Гаряча точка»

Лише після приїзду «губернатора» шахтарі пустили на роботу нового директора «Волиньвугілля»

Протести гірників у Нововолинську тривали тиждень

Іванна БІЛШУК, «Суспільне Луцьк»

Нарешті у Нововолинську пустили на робоче місце новопризначеного керівника державного підприємства «Волиньвугілля» Дмитра Лигача.

Про це «Суспільному Луцьк» 11 травня розповів голова територіального комітету профспілки гірників Волині Роман Юзефович. З його слів, протест завершили після приїзду виконувача обов'язків начальника обласної адміністрації Романа Романюка та перемовин із колективом.

Шахтарі допустили нового керівника до роботи після досягнення письмових домовленостей. Серед основних зобов'язань – не допустити закриття шахти «Бужанська», відновити електропостачання, розпочати погашення заборгованості із зарплати та працювати над розвитком підприємства.

«Він зобов'язався виконувати всі дії, запевнив, що жодного наміру на закриття не має і буде старатися всіма можливими способами відновити підприємство і дати йому шанс на існування», – каже Роман Юзефович.

Наразі на підприємстві відновили електропостачання, яке зникло після початку протестів, а працівники повернулися до роботи.

За словами голови те-

Фото: «Суспільне Луцьк».

Дмитро Лигач каже, що нині підприємство працює над реалізацією вугілля, що має дати можливість спрямувати кошти на виплату заробітної плати працівникам.

риторіального комітету профспілки гірників Волині, колектив домовився дати новому керівнику орієнтовно два місяці, аби побачити перші позитивні результати.

У коментарі «Суспільному» виконувач обов'язків генерального директора держпідприємства «Волиньвугілля» Дмитро Лигач розповів, що на робоче місце зміг потрапити 5 травня.

«9 травня ми відновили видобуток вугілля. Домовлялися з колективом, що спільно відновимо електропостачання, адже тут потрібна була і бухгалтерська, і договірна робота. Обіцянку щодо відновлення видобутку виконали», – сказав Дмитро Лигач.

За його словами, нині підприємство працює над

«Серед основних зобов'язань – не допустити закриття шахти «Бужанська», відновити електропостачання, розпочати погашення заборгованості із зарплати та працювати над розвитком підприємства.»

реалізацією вугілля, що має дати можливість спрямувати кошти на виплату заробітної плати працівникам.

ЩО ВІДОМО ПРО ПРОТЕСТ ШАХТАРІВ У НОВОВОЛИНСЬКУ

Наприкінці квітня у Нововолинську шахтарі не пустили на роботу новопризначеного керівника гірничого об'єднання державного підприємства «Волиньвугілля» Дмитра Лигача. Вони були переконані, що нового ген-

директора делегували на Волинь, аби ліквідувати єдину копальню в області, яка видобуває вугілля.

Новопризначений гендиректор, відповідно до наказу міністра енергетики, мав би приступити до виконання обов'язків 28 квітня. Протест проти його призначення тривав тиждень.

На шахті «Бужанська», яку гірники просять не закривати, станом на травень 2026 року працюють 600 людей. ■

■ От сволота!

Волинянин у Польщі шпигував на користь фсб росії

Чоловік передавав кремлівській спецслужбі відео навчальних центрів і підприємств у Бидгощі, що працюють в інтересах оборони України

Дарина ШЕВЧУК

Луцький міськрайонний суд визнав винним у державній зраді Олега Ломаку, який під час перебування у Польщі співпрацював із російською федеральною службою безпеки (фсб). Чоловік передавав ворогу інформацію про

місцеві підприємства та навчальні центри у Бидгощі.

Як йдеться у вирокі від 6 травня, співробітник фсб завербував обвинуваченого у березні 2025 року. За даними слідства, Олег Ломака на той момент перебував у Польщі та погодився допомагати російській спецслужбі. Упродовж наступних п'яти місяців він збирав інформацію про промислові та військові об'єкти, що працюють в інтересах оборони України.

Зокрема, чоловік знімав територію хімічного заводу у Бидгощі, який є одним із найбільших виробників ви-

бухових речовин і постачає продукцію для ЗСУ. Також він фіксував місцевий електро-механічний завод, де вироб-

«Усі відеозаписи Олег Ломака надсилав представнику фсб через телеграм із власного телефону.»

ляють системи мінування, детонатори та боеголовки для безпілотників.

Крім того, обвинувачений передавав ворогу інформацію про центри підготовки, які використовують для навчання військових НАТО та України. Усі відеоза-

писи він надсилав представнику фсб через телеграм із власного телефону.

Під час судового засідання Олег Ломака повністю визнав свою вину, погодився з обставинами справи та просив суворо його не карати.

Суддя Оксана Данелюк визнала чоловіка винним за ч. 2 ст. 111 КК України (державна зрада в умовах воєнного стану) та призначила йому 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Будьте обережні!

Шахрай зламав Viber-акаунт і позичив собі значну суму

Черговою жертвою аферистів став житель міста Горохів

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Дурисвіт зламав Viber-акаунт і попросив грошової допомоги, сподіваючись, що знову натрапить на когось довірливого. Так і сталося.

На нещастя хорошій людині, цього разу ошуканець поклав у свою злдійську кишеню 13 000 гривень.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслі-

дувань за ч. 1 ст. 190 КК України.

Правоохоронці вже вкотре закликають усіх бути дуже обережними в таких та схожих випадках, телефонувати своїм рідним та друзям, аби уточнити ситуацію, не спілкуватися з невідомими, хто цікавиться вашими банківськими реквізитами. В іншому випадку, ви забезпечите шахраєві дохід. ■

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

Недарма ж кажуть: «Дякую тобі, Боже, що я не москаль!»

Бо козак – це ж не відтінок шкіри.
А українські – дух і цінності

Знаюся, що коли років 20 тому я побував в Парижі, і мене запитували про враження від цього міста, то найперше я розповідав про величезну кількість чорношкірих людей на його вулицях. Як я, блукаючи навмання вуличками столиці, зайшов у якийсь квартал, де крім мене не виявилось жодної людини з білою шкірою. На сто процентів відчув себе білою вороною.

Згадав про це, коли минулого тижня Україною прокотилась новинна хвиля про те, що в Черкасах, Івано-Франківську та інших містах «масово» з'явилися трудові мігранти з Азії, які будуть трудитись на будівництві та в житлово-комунальному секторі. Хоч мова не про мільйони людей, а лише про сотні, противники міграції вже стали бити на сполох і малювати картини майбутнього, схожі на паризьку. Коли не приїжджі розчиняються в місцевому населенні, а навпаки. Видно, що ймовірний «чорний» Київ, Львів чи Луцьк багатьох налякав. А з націоналістичних середовищ залунали категоричні голоси: не допускати цього!

Водночас на просторах фейсбуку мені час від часу потрапляє на очі Еллі Баліка – британка, яка вийшла заміж за українця, переїхала в Україну і дуже щиро та цікаво розповідає про свої враження – у більшості позитивні! – від нашої країни, про своїх трьох дітей, які знають і українську, і англійську. Українці в захопленні від цієї пані. І навіть здається трохи горді. Побільше б таких європейців у наших краях, хіба ні?!

Тому приходиться думка, що ми боїмося не мігрантів, як таких, а насамперед людей помітно іншої культури та ідентичності, тобто з Азії та Африки. Боїмося того, що такі люди не зможуть інтегруватись в наше суспільство і, зрештою, створять свої анклавні, і Україна поступово перестане бути Україною.

По-перше. Я вважаю, що нерозумно і пізно зараз говорити про якусь заборону міграції в Україну. Це – нереально. Треба сприйняти як даність, що люди до нас будуть їхати (можливо і з тої таки Європи також). Як українці шукають кращого життя за кордоном, так і хтось бідніший шукатиме кращого життя у нас – Париж же не гумовий.

Не про це треба сперечатись. А про те, як не допустити, щоб не збулись наші найбільші страхи про «демографічне» захоплення України більш плодотворими народами. Щоб не допустити помилок Європи у міграційній політиці, але також взяти найкраще з того, що напрацювали європейці у цій царині. Наприклад, створити зрозумілі правила інтеграції для приїжджих, на зразок тих, які існують для українських біженців – з курсами мови, екзаменами з української, історії та основ державності (якщо людина претендує на громадянство), з можливістю дітей мігрантів повноцінно навчатись серед українців, а не закриватись у своїх громадах і таке інше.

Є ж у нас органи, які відповідальні за це. І які мали би пояснити вимоги і позицію держави. Щоб люди розгублено не кричали «ратуйте, що сі ро!».

Не забуваймо, що за Україну воюють тисячі іноземців, які кров'ю довели своє право на громадянство. Чи згадайте етнічного афганця Мустафу Найема, із заклику якого фактично почався наш Майдан. Чи чорношкірого нардепа і призера олімпіади Жана Беленюка. Хіба вони не українці і не козаки? Ще й які!

Бо козак – то дух і цінності українські, а не відтінок шкіри. Чим швидше це усвідомимо, тим менше боїтимось. ■

Рекордні за дальністю дрони удару України по росії: Ухтинський НПЗ – майже 1,8 тис. км, Салаватський НПЗ – 1,5 тис. км, Уфімський НПЗ – 1,4 тис. км, Завод виробництва шахедів в Алабузі – 1,2 тис. км, Авіабаза Енгельс-2 – 650 км.

Українські військові за квітень 2026 року ліквідували та завдали тяжких поранень 35 тисячам окупантів. Йдеться лише про підтвержені ураження, заявив Президент Зеленський. Це більше, ніж росіянам вдалося залучити до своєї загарбницької армії.

росія продовжує виробляти й нові ракети. За даними ГУР, протягом місяця її промисловість здатна виготовляти: «Іскандер-М» – до 60 одиниць; «Іскандер-К» – до 10 одиниць; «Кінджал» – до 10 одиниць; «Калібр» – до 25 одиниць тощо.

російські війська вранці 7 травня атакували дроном цивільний автомобіль у Степанівській громаді Сумської області. Водія всередині не було – він саме вийшов по каву. Це і врятувало йому життя.

Пулсь тижня
Пенсіонер застрелив собаку з пневматичної гвинтівки
Луцький міськрайонний суд обрав покарання у справі про жорстоке поводження з твариною. Пенсіонера, уродженця села Бодячів, визнали винним у вчиненні кримінального правопорушення

Катерина ЗАГАЙКО
Згідно з матеріалами справи, 21 жовтня 2025 року близько 13:00 обвинувачений на власному подвір'ї вистрелив із пневматичної гвинтівки у собаку породи вельш-коргі на кличку Бест, який належав потерпілій. Тварина отримала поранення, що призвело до кровотечі та загибелі.
Під час судового засідання обвинувачений повністю визнав свою вину та щиро розкався. Прокурор та представник потерпілої просили призначити покарання у вигляді обмеження волі на строк 1 та 2 роки відповідно.
Проте суд врахував такі пом'якшуючі обставини (щире каяття; активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення; позитивна характеристика за місцем проживання та відсутність судимостей; наявність на утриманні двох неповнолітніх онуків; відшкодування витрат на ветеринарний розтин тварини) і ухвалив призначити покарання у вигляді обмеження волі на один рік, одночасно звільнивши від відбування покарання з випробувальним терміном на рік.
Пневматичну гвинтівку конфіскували в дохід держави. ■

Поцупив байк та влаштував схованку в хащах
Поліцейські менш ніж за добу знайшли і мотоцикл, і злодія
Наталка НЕКОЗ

Днями до поліції надійшло повідомлення про викрадення мотоцикла Shineray у селі Вітоніж Луцького району. Двоколісний стояв у незначиненому господарському приміщенні, чим і скористався зловмисник.
Після звернення потерпілого на місце одразу виїхала слідчо-оперативна група. Поліцейські відділення поліції №1 (м. Ківерці) спільно зі співробітниками управління карного розшуку опитали заявника, оглянули територію господарства та збрали першочергову інформацію, яка допомогла встановити причетного до викрадення.
Ним виявився 26-річний волинянин. Після скоєння злочину чоловік заховав мотоцикл у хащах на території одного із сіл Ковельського району, сподіваючись уникнути викриття. Втім, менш ніж за добу правоохоронці розшукали і транспортний засіб, і самого зловмисника.
Чоловіка затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. За фактом незаконного заволодіння транспортним засобом слідчі внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 289 Кримінального кодексу України. Зловмиснику загрожує від 5 до 8 років ув'язнення. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

17 травня 2012 року відійшла у Вічність наша мама, бабуся, прабабуся –

ГРИЦЮК Ірина Олександрівна.

Вона залишила світлий спомин у душах рідних, близьких, колег по роботі. Завжди була витриманою, дипломатичною, турботливою, мудрою, елегантною та гідно пройшла свій земний шлях.

Пам'ятаємо, пишаємося своєю мамою, бабуся, прабабусяю.

З сумом і скорботою – дочки, зять, внуки, правнуки.

Добра справа

Усі свої пелюстки «Квітоліс» схилив перед мамами та дружинами Героїв...

Напередодні цьогорічного Дня матері мам, дружини загиблих на війні та зниклих безвісти захисників із Мар'янівської територіальної громади побували в «Квітолісі» – багатомільйонному царстві тюльпанів, лаванд, горензій неподалік села Линівка на Рожищенщині

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Поїздки підготувала Мар'янівська селищна рада, очолювана Володимиром Борачком. Ініціаторка цього заходу, фахівець із супроводу ветеранів та демобілізованих осіб Мар'янівської селищної ради та відома на Волині волонтерка Валентина Маціюк каже, що це була не екскурсія, а зустріч задля тихої розмови душ серед краси, що має силу лікувати, в ім'я пам'яті, яка об'єднує.

«Людмила Шепелюк із автобуса пішла відразу на кладовище, щоб висадити квіткову розсаду на могилі сина Андрія.»

– Мама асоціюється мені з весною, а весна – з квітами, тому я обрала саме такий дарунок для найголовніших людей наших Героїв. Дуже хотілося, щоб у Мамин день вони відчули бодай на пелюстку менше самотності та смутку, – розповіла Валентина Маціюк про свій задум.
...У дорогу вирушили вранці. До слова, займаючись організаційними питаннями, дещо раніше пані Валентина написала у «Квітоліс» лист-звернення, в якому розповіла про бажання зробити подарунок із нагоди Дня матері 34 ненькам і вдовам громади та зниклих

Вітання поважних гостей із Мар'янівської громади радо приймав 60-річний владика Михайл.

безвісти захисників – візит на квіткову плантацію. Відповідь отримала небагато-слівну, однак теплу та людяну: вхід на територію адміністрація вирішила зробити безкоштовним для всього шанованого товариства.
Яка ж бо жінка не любить квітів! Тож серед барвистого цвіту, кольорової тиші, тендітних на вигляд та цупких стебелець почувалися «своїми» і наймолодша

вдова, якій ще немає й тридцяти, і старші неньки, яким уже за 70. Милуючись тим земним раєм, жінки мовчазно розійшлися веселковими міжряддями кожна зі своїми думами чи спогадами.
Природна краса невимушено торкалася до серцець вдячності та незабуттям. «Кожна квітка ніби схилила голівку перед їхньою витримкою. Знаємо, що жоден колір світу не за-

«Квітоліс» схилив усі пелюстки перед цими жінками.

Реалії

Підприємиця файно торгувала... фіктивними інвалідностями

Правоохоронці викрили на Волині групу лікарів і посередників, які за гроші оформляли чоловікам призовного віку фіктивні діагнози та групи інвалідності. Вартість таких послуг становила від 8 до 15 тисяч доларів

Дарина ШЕВЧУК

За даними слідства, організувала схему 47-річна підприємиця з Ковеля разом із колишнім військовослужбовцем. Вони залучили лікарів різних спеціальностей із медичних закладів області та членів експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи.
За гроші учасники групи формували іс-

торії хвороб, виготовляли фіктивні медичні документи, організували псевдолікування та вносили неправдиві дані до електронної медичної системи. Надалі клієнтів скеровували до підконтрольних лікарів і медзакладів для отримання висновків та встановлення інвалідності.
За попередніми даними, щонайменше 20 військовозобов'язаних

незаконно отримали групи інвалідності, а загальний прибуток від схеми міг сягати близько 300 тисяч доларів.
Правоохоронці встановили, що організаторка також легалізувала доходи, придбавши автомобілі преміумкласу Audi Q7 та Porsche Macan загальною вартістю близько 100 тисяч доларів.
Оперативники Управління стратегічних розслідувань у Волинській області спільно зі слідчими поліції затримали організаторку та її помічника під час отриман-

ня чергового траншу в розмірі 4 тисячі доларів.
Поліцейські провели 17 обшуків вдома та на роботі у фігурантів. Вилучили 9 600 доларів, 584 000 гривень, понад 3 700 євро, автомобіль Audi Q7, медичні печатки, документацію, ноутбуки, мобільні телефони та чорнові записи.
Організаторці та двом співникам оголосили підозри за ст. 369-2 КК України (зловживання впливом). Вирішується питання щодо запобіжних заходів та встановлення інших учасників схеми. ■

■ Ім'я Волині

Навряд чи в нашому краї знайдеться школа, бібліотека чи будинок культури, де не побувала б Анастасія Філатенко

Недарма ж її називали «міністром культури й освіти Волині»

Моє слово – про заслуженого журналіста України Анастасію Філатенко, якій сьогодні виповнилося 6 85 років. Це слово – про незвичайну жінку, яка відмовилася від особистого щастя заради творчості: так, на превеликий жаль, склалося, що для неї були закриті земна любов і земне жіноче щастя, бо жила роботою без вихідних

Святослав ПИРОЖКО, заслужений журналіст України

«**І**стинний геній, але геній більше в задумах, аніж у звершеннях. Повністю звершитись йому не дозволив режим, а почати й він сам себе зупиняв...», – Олесь Гончар записав таке 2 лютого 1994 року у своєму «Щоденнику» про Олександра Довженка, а мені згадуються ці слова, як думка про Анастасію Філатенко. Так трапилось, що з нею я познайомився не за прізвищем, а за її псевдонімом – «Н. Волошко». Такий підпис я часто зустрічав під матеріалами, надрукованими в університетській багатотиражці КДУ, яка версталася в тому ж поліграфічному підприємстві, що й моя газета, в котрій майбутній журналіст підпрацьовував відповідальним секретарем і таким чином мав суттєвий додаток до холостяцької стипендії. Якось ми зустрілися з університетською колегою біля пам'ятника Тарасові Шевченку, що навпроти «червоного корпусу» (страшно тепер подумати, як-то було давно, бо тоді відзначали тільки 150-річчя від дня на-

родження Кобзаря), і вона сплеснула руками:

– Ти цікавився моєю активною дописувачкою, то вона ось щойно від мене відійшла. Шукай у тому багатолюдді – може, й побачиш. Орієнтир: згадуй перший рядок із Головного «Пиліпка»: «У нього очі – наче волошки в житі». Ото звідти і псевдонім.

Чесно кажучи, тою рекомендацією Жанни Бондаренко я не скористався аж до того, як у газеті «Ра-

«**1989-го року Анастасії Філатенко – першій серед волинських колежанок – присуджено звання «Заслужений журналіст України».**»

дяньська Волинь» упав в око підпис під якимсь матеріалом: «Н. Волошко» (до слова, на ту пору в жодній із газет не прийнято було друкувати, як це побачиш частенько тепер, одно-значні авторства). Анастасія Філатенко, успішно закінчивши навчання, отримала направлення до Луцька і була прийнята на роботу у найголовнішому в той час відділі партійного життя обласної газети «Радянська Волинь». Таке членство тоді цінувалося,

Фото з архіву Святослава ПИРОЖКА.

І сьогодні в Анастасії Філатенко було б багато квітів – з ювілеєм вітали б колеги, друзі, шанувальники її журналістської творчості.

бо й мені, двадцятичотирірічному, запропонували посаду редактора Горохівської районної газети.

свідчать численні її творчі нагороди, серед яких і висока державна: 1989-го року Анастасії Філатенко – першій серед волинських колежанок – присуджено звання «Заслужений журналіст України». Мені, зізнаюсь щиро, було приємно, що в тому Указі Президії Верховної Ради було і моє скромне прізвище. А першим, до слова, удостоєний цього почесного звання на Волині багаторічний редактор обласної газети Полікарп Шафета.

Ми – діти війни і належали до покоління журналістів, котрим усе своє свідоме життя довелось творити в умовах колоніального поневолення України, періодично віддавати данину окупаційному режимові у вигляді відповідних «підручників» творів. Я якось показав Анастасії випущений 1951 року ви-

давництвом «Радянська школа» підручник для 6-го класу «Хрестоматія з української літератури», що якимсь дивом завалася у мої домашній бібліотеці, і ми не вірили очам своїм, споглядаючи на перших сторінках книжки портрети Леніна і Сталіна та «Гімн СРСР».

– Отак нас вчили змалку! Молодець – випускник мого факультету Борис Олійник, який написав: «Не знаю іншої країни, де так народ не любить владу, а влада так не любить свій народ». Значить, не всі комуністи страждали на сліпоту, – сказала тоді Анастасія.

Як і більшість українських журналістів того періоду, ми не втратили національної гідності, щиро вболівали за долю рідного народу, материнської мови, української культури.

Ми з Анастасією Володимирівною – ровесники, тільки я народився у січні, а вона у травні. Здавалось б, могли б спілкуватися й на «ти», але цього не вдалось навіть за келихами «Артемівського», ба – вона, бувало, першою уточнювала:

– А у вас що, прості біленької не п'ють?

Нас багато що об'єднавало ще до знайомства – ну, хоча б те, що випускний твір у десятиріччі ми, звісно, не змовляючись, написали за Гончаревими «Прапорноносцями». І Настуня (бувало, що я звертався до неї аж так, але неодмінно на «Ви») не розпитувала про колишній мінометний полк, у якому воював старший сержант Гончар, а «каз грішний» після здобуття журналістського фаху уперше одягнув лейтенантські погони. Вона глибоко сумнівалася в офіційній «правді» про загибель автора памфлету «В Луцьку, в місті воеводському...» Ярослава Галана, і була готовою заглянути колись до архівів горезвісної московської Луб'янки, цитуючи при цьому Сергія Ейзенштейна: «У нашому житті правда завжди тріумфує, але життя часто не вистачає». На жаль, не вистачило і їй...

Я не люблю Максима Горького хоча б за те, як він заперечував – досить брутално – переклад його відомого твору «Мати» на українську мову... Але мені подобається, як він написав у спогадах про мого улюбленого письменника Антона Павловича Чехова, в жилах якого текла і явна чиста українська кров: «Людина – вісь світу. А – скажуть – вади, а хибі її?». Всі ми голодні любов'ю до людини, а при голоді й погано випечений хліб – солодко живить».

Анастасія Володимирівна свій творчий хліб місила й випікала тільки смачно, а нам із нею було добре. ■

■ Резонанс

Волинський ТЦК заперечує заяви священників московського патріархату про побиття

Хоча Володимир-Волинська єпархія упц мп повідомила про серцевий напад під час конфлікту у 57-річного митрополита Володимира

Дарина ШЕВЧУК

На мобільному блокуванні у селі Дерно Луцького району стався конфлікт між групою оповіщення та священнослужителями упц мп. У єпархії заявили про побиття та застосування сили з боку військовослужбовців, однак у ТЦК цю інформацію заперечують.

Як повідомила Володимир-Волинська єпархія упц мп, 7 травня працівники ТЦК зупинили автомобіль, у якому перебували митрополит Володимир

Фотокіраж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

У єпархії стверджують, що митрополита Володимира працівники ТЦК силоміць витягували з машини.

Мельник, протоієрей Олександр Кобенко та диякон Дмитро Манецький.

За версією єпархії, представники ТЦК без перевірки документів почали силоміць витягувати митрополита з автомобіля.

«Коли отець Олек-

сандр намагався захистити митрополита, представники ТЦК застосували до нього перцевий балончик, поставили на коліна та почали бити в грудну клітку», – заявили в упц.

У єпархії також стверджують, що після

цього священнослужителів посадили до службового автомобіля, де у владки стався серцевий напад, а в отця Олександра почалася гостра алергічна реакція на газ. Відтак їх нібито висадили за десять метрів від блокувального бар'єра, після чого

працівники ТЦК разом із поліцейськими поїхали у невідомому напрямку.

Речниця Волинського обласного ТЦК та СП Уляна Кравчук у коментарі ZAXID.NET повідомила, що водій автомобіля одразу надав документи про відстрочку і не вступав у конфлікт. Натомість митрополит і диякон, за її словами, відмовилися показати військово-облікові документи. «У зв'язку з цим було ухвалено рішення про супровід громадян до ТЦК для встановлення осіб та з'ясування обставин. Під час супроводу протоієрей чинив словесний та фізичний опір, у зв'язку з чим до нього застосували сльозогінний газ», – зазначила Уляна Кравчук.

За словами реч-

ниці ТЦК, згодом священнослужителі все ж надали документи у службовому транспорті. Після перевірки з'ясувалося, що один із них виключений з військового обліку, а інший має право на відстрочку. Після цього їх відпустили.

У Волинському обласному ТЦК наголосили, що інформація про побиття або завдання тілесних ушкоджень військовослужбовцями чи поліцейськими не підтвердилася.

НАША ДОВІДКА:

Митрополит Володимир (Мельник Костянтин Павлович, народився 26 листопада 1968 року) – архієрей упц

(мп), який керує Володимир-Волинською єпархією з 14 червня 2011 року. Єпархія охоплює західні райони Волинської області, очолюючи релігійне життя у Володимирі та Ковелі.

Фото: ukmediafactory.com

P.S. Тим часом Луцький міськрайонний суд виніс вирок 33-річному Олександру С., який, утікаючи від групи сповіщення в селі Гарезджа Луцького району, провіз на капоті свого автомобіля працівника ТЦК, що намагався його зупинити. За скоєне обвинуваченому призначили рік пробачірного нагляду. Хоча одразу після інциденту його мобілізували до війська. Нині він служить солдатом на посаді водія. ■

■ Редакційний щоденник

Діти не винуваті, що батьки дурнують: як «свєтки»-москальки маскуються під українок

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього тижня редакторка відділу інформації газети «Волинь»
Леся ВЛАШИНЕЦЬ

...ІЗ SMS-ПОВІДОМЛЕННЯ ВІД ДРУЗІВ-ПОЛЯКІВ

Споглядаючи, як українці швидко пристосовуються до європейського життя, часто згадую свій перший візит за кордон. Років із 20 тому це була поїздка в складі делегації горохівчан у Поморське воєводство, очільники якого запросили Горохівчину до співпраці в соціальній сфері. Лідери сторін урочисто підписали кількарічну угоду про це в гміні Чарна-Домбрувка, мені ж пощастило зустріти серед поляків особистостей, якими досі дорожу, наче рідними людьми.

Спілкування з ними складалося по-різному. Раніше ми бачилися раз у рік. Нові знайомі на моє прохання підшуквали мені сезонну роботу в своєму регіоні (заробіток під час відпустки бачився суттєвим до скромної журналістської зарплати), а на дозвіллі запрошували до себе на гостини. Разом із подружжям Ірени та Мірека Бураків (був тоді бургомістром) містечка Дебжно ми переспівували українські пісні чи їхали на гостини до їхніх родичів Марилі та Генріха Кур'ят в Кошалін (нині Генріх – радник у Кошалінському повіті Західнопоморського воєводства), де й вони розпитували мене про Волинь.

Минали роки, а ми не забуваємо вітати одні одних зі всіма сімейними та державними святами. Коли в Україні почалася повномасштабна війна, поляки телефонували мені вже за години до дві після тривожного пові-

Таким міцним ланцюгом ми повинні сьогодні стояти перед Україною.

домлення й пропонували прихисток. За тиждень із Поморського воєводства прийшла посилка з гуманітарною допомогою для ЗСУ, слідом за нею – друга, хоча я й гадки не мала просити про це. А недавно разом із великодніми віншуваннями ці шановані в своїй країні люди надіслали мені sms із відео, в якому начебто хтось із німецьких психологів розмірковує, чому українці – це найрозумніша нація. Власне, цей короткий сюжет нині часто можна зустріти в соціальних мережах. Щоправда, у нього немає конкретного прізвища, тому його авторство приписують ще й логіці ШІ. Для мене ж важливий інший факт: влучно-гарна думка

про нас, українців, шириться світом, а коли її іншою мовою переповідають друзі, тоді від гордості за Україну, здається, виростають крила!

...ІЗ ЖЕРТОВНОСТІ УКРАЇНЦІВ, ЯКИХ ОБ'ЄДНУЄ БІДА

У названій вище інформації чи то фахівця, чи штучного розуму, і справді, не пафосно – аналітично йдеться про вміння українців вирішувати проблеми без інструкцій, виживати та ставати креативними не в комфорті, а з необхідності. У ній вирізняю ще й таке: ваш мозок (себто, мозок українців) звик творити воїстину диво-рішення, потрапляючи в екстремальні умови!

Під цю аксіому пригадався цьогорічний квітневий випадок, який мало не закінчився трагічно для 10-річного Владислава із села Клесів, що на Рівненщині. Хлопчик поїхав кататися на велосипеді й зник. Майже добу його шукали поліція, нацгвардійці, рятувальники, лісники, односельчани, дрони, собаки... Й такі знайшли на уступі глибокого камінного кар'єру, дістатися до якого не бачилося можливим жодною технікою. І тоді люди, аби врятувати дитину, наважилися на героїство, якого ні не порекомендують, ні зметують усі разом взяті ШІ в світі: українці стали пліч-о-пліч живим ланцюгом на страшенно крутому схилі й передавали дитину з рук у руки з такою вірою один в одного, наче всі були родичами чи друзями.

Українці стали пліч-о-пліч живим ланцюгом на страшенно крутому схилі й передавали дитину з рук у руки з такою вірою один в одного, наче всі були родичами чи друзями.

Навряд чи хтось у цій ситуації думав про свою безпеку більше, ніж про біль чужої дитини й про нагороду чи славу. Дуже швидко фото з цього порятунку на кручі миттю майнуло країною та зарубіжжям. Як на мене, в соціальних мережах хтось дуже влучно назвав цю світину «біблією картинкою». Світлися вдячністю та мудрістю почуття в коментарях: «Ось таким має бути ланцюг проти ворога», «Мабуть, сам Господь нам покаже, як маємо триматися один за одного у нинішній війні, «Було б добре, щоб українці так само не ховалися від фронту, а йшли на боротьбу з «рашею». Мій син із 2022 року воює добровольцем. Таким солдатам треба теж прийти на поміч. Херсон і Україна чекають на допомогу...» Як мовиться, без коментарів.

...ІЗ ДУМКИ СПІВІТЧИЗНИКІВ У ЗАРУБІЖЖІ ПРО «ДЕНЬ ПАБЕДИ» ТА МОВУ

«Праздник наближається, да?» – різанула цими днями одна з біженок у товаристві, яке зібралось на спільній кухні в одному з копенгагенських прихистків. – Ти, мабуть, Світлано, про

День матері кажеш. То, дійсно, свято, – таки обізвалася по-сусідськи одна з жіночок на ту паскудну мову.

«Да нет, пабеду нашу нада празднавать 9 мая. Вот ета праздник із всех праздників», – наче вистрілила відповіддю та Светка з Лисичанська. Вона обізвала марудною спробу співвітчизниці нагадати про перейменування радянського Дня Перемоги у День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні й пішла з кухні гонорово зі своєю «радянською правдою» в голову.

Відверто кажучи, навіть у Данії, яка в роки воєнного лихоліття надає найбільшу допомогу Україні та гуртує в своєму суспільстві українських біженців навіть тим, що запроваджує в своїх школах вивчення української мови, такі «перепалки» не перестають чути вже й на п'ятому році війни в нашій країні.

Й «свєткок»-москальок, що маскується під українок, є чимало не лише в Копенгагені. В цій ситуації заболіло інше: за своєю російськомовною бабусею з кухні побігло двоє внучок роковій трьох та п'яти, навперебій галасуючи: «Бабушка, а гада празднавать будем, сегодня?»

Подумалося: це ж такими вони й повернуться в Україну? Звісно, поки що ці діти не винуваті, що батьки дурнують, але мине час, і з маленьких москаликів, борони Боже, виростуть теж великі москалі. Хоча на москальщині їх все одно називатимуть малоросами.

...Неприємний осад на душі з тої ситуації вгамувала неймовірною зустріччю в метро. На одній із зупинок у переловненому вагоні розмовляли батько з сином.

– Дивись, Тарасику, ось цей поїзд – червоний, а цей – синій! А букви на них – чорні, – так красиво татусь навчав синопка, вочевидь, кольорів.

Не стримуюся і тепер уже не слухом, а очима шукаю співвітчизників на їхніх місцях і не обминаю нагоди почати розмову.

– Звідкіля така гарна українська мова? – запитую й дізнаюся, що Богдан родом із Тернополя, в Данії живе вже сім років, а Тарасик народився вже в Копенгагені. На моє цілком логічне запитання, чому дитя навчають не данської, а української мови, мудрий батько відповів просто: спершу нехай вивчить рідну, батьківську, найгарнішу, якої душа щодня просить, а чужої – життя навчить. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ КОНКУРСУ НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД ЗАВІДУВАЧІВ КАФЕДР ЛУЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

«Луцький національний технічний університет» відповідно до ст. 55 Закону України «Про вищу освіту», Положення про порядок проведення конкурсу та призначення на посади науково-педагогічних працівників Луцького національного технічного університету № 781 від 27.04.2023 р. оголошує конкурс на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр:

- завідувач кафедри архітектури та містобудування;
- завідувач кафедри будівництва та інфраструктурної інженерії;
- завідувач кафедри автомобільного транспорту;
- завідувач кафедри транспортної логістики;
- завідувач кафедри машинобудування;
- завідувач кафедри лі-

сового господарства;
- завідувач кафедри комп'ютерної інженерії та охоронних систем;
- завідувач кафедри комп'ютерних наук;
- завідувач кафедри кібербезпеки;
- завідувач кафедри публічного та проектного управління;
- завідувач кафедри логістики та підприємництва;
- завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин;
- завідувач кафедри фізичної культури, спорту та здоров'я;
- завідувач кафедри іноземної філології та прикладної лінгвістики;
- завідувач кафедри цивільної безпеки;
- завідувач кафедри соціогуманітарних технологій;
- завідувач кафедри ав-

томатизації та безпілотних систем;
- завідувач кафедри електроніки, фізики та SMART-систем;
- завідувач кафедри робототехніки;
- завідувач кафедри штучного інтелекту та математичного моделювання;
- завідувач кафедри прикладної механіки та мехатроніки;
- завідувач кафедри дизайну;
- завідувач кафедри креативних технологій та фешн-індустрії;
- кафедри медіа, іміджу та комунікацій;
- кафедри туризму та гостинності (вакантна з 01.09.2026).

Термін подання документів – місяць з дня опублікування оголошення про конкурс в засобах масової інформації.

Перелік обов'язкових документів:
- заява про участь у конкурсі, написану власноруч;
- особовий листок з обліку кадрів та власноруч написану автобіографію;
- фото – 1 шт. (на особовий листок, розміром 4 на 6 см);
- копія паспорта;
- копія трудової книжки або відомості про трудову діяльність з реєстру застрахованих осіб ПФУ (за наявності в осіб, які не працюють в Університеті), засвідчену нотаріально або у відділі кадрів Університету;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, почесне звання, засвідчені згідно з вимогами чинного законодавства України (відділом кадрів установи, де працює претендент, чи нотаріально

засвідчені);
- список наукових праць за підписами кандидата на участь у конкурсі, голови навчально-методичної ради та голови науково-технічної ради (на вимогу комісії, наукові праці для підтвердження їх наявності) за останні 5 років;
- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх 5 років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);
- інформаційна довідка щодо відповідності професійній кваліфікації претендента на заміщення посади (укладення контракту) професорсько-викладацького складу та його досягнень;
- копія документа, що підтверджує вільне володіння державною мовою;

- письмова згода на обробку персональних даних.
ВИМОГИ ДО КАНДИДАТІВ:

Кандидати на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр повинні мати науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри та, як правило, досвід роботи на посадах науково-педагогічних працівників у закладах вищої освіти не менше 5 років, є авторами (співавторами) підручників, навчальних посібників, інших наукових та науково-методичних праць, мають досвід підготовки науково-педагогічних кадрів.

Подавати документи та звертатися за додатковою інформацією у відділ кадрів ЛНТУ: м. Луцьк, вул. Львівська, 75, 43018; тел. 7 46 110, 066 286 45 57».

■ **Завтра зустрінемо разом!**

«По «Волині» моя мама навчилася читати, а біля неї – і син Едуард»

Закінчення.

Початок – на стор. 1

Катерина ЗУБЧУК

І ЧОЛОВІК, І ДРУЖИНА З ДИТИНСТВА БАЧИЛИ НАШУ ГАЗЕТУ В СВОЄМУ БАТЬКІВСЬКОМУ ДОМІ

Ідучи в Щитинь, уже знала, що Володимир Потапчук був свого часу головою місцевої сільської ради. Коли ж при зустрічі про це зайшла мова, Володимир Миколайович сказав:

– До цього треба було пройти багато «сходинок» – починав різноробочим у колгоспі Щитиня, потім шоферування, згодом одержав посаду інженера з техніки безпеки. Був ще парторгом, завідував машинним двором, і аж тоді – сільським головою.

Чоловік родом із Щитиня, а ось його дружина – з Дольська.

– Направили мене сюди, – розповідає Ольга Петрівна, – з дипломом педагога. Викладала і зарубіжну літературу, й іноземну мову. А ще й співала, й малювала – в сільській школі, де часто не вистачає вчителів, треба багато знати й вміти. Тут і судженого свого зустріла, заміж вийшла.

Уже п'ятдесят один рік шлюбів Потапчуків. Десь на рік менше минуло з того часу, як стали передплатниками газети «Волинь». Бо, за словами подружжя, після весілля трохи поїздили – якийсь час навіть жили в Росії. А як повернулися в Щитинь, то й почали виписувати – на той час це ще була «Радянська Волинь», яку і чоловік, дружина з дитинства бачили в своєму батьківському домі.

– Навіть по «Волині» моя мама, вже в літах, навчилася читати, – каже Володимир Миколайович. – Вона колись закінчила два класи польської школи, але читати не вміла. Перш назву газети, заголовки, що великими літерами осилювала по складах, а потім і до самого тексту перейшла. Побачивши таке, купив їй дитячу Біблію. І сталося так, що біля баби навчився читати, так само по «Волині», і її внук – наш син Едуард.

– Старша дочка Ліля вже ходила до школи, була третьокласницею, – додає Оль-

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Прапора, якого подружжя Потапчуків береже для Перемоги, привезла їм дружина сина-фронтовика.

«Газета, то не телевізор, і не інтернет. Читаєш її й насолоджуєшся»

га Петрівна, – але я знала, що меншого брата вона не вчила читати. Аж якось чую, що він з газети щось зачитує. Кличу до себе, бо зразу не вірилося – думка була, що, може, від когось слова запам'ятав. Відкриваю йому іншу сторінку, й він справляється із завданням. Як баба освоювала грамоту по газеті, то він прислухався, придивлявся і схоплював своєрідні уроки.

П'ятниця в оселі наших шанувальників – газетний день. Отримують свіжі номери (а передплачують ще й нашу «Цікаву газету», і районну газету «Полісся») й читають по черзі: чоловік – одну, дружина – іншу. Штудіують, як самі кажуть, від першої до останньої сторінки. І не по діагоналі...

– Дуже цікава газета, – говорить Ольга Петрівна. – Зараз, по правді, перш за все, шукаємо, хто найбільше допомагає фронту, читаємо про хлопців, котрі воюють на передовій, і тих, хто, на жаль, загинув. Я колись не дуже спортом цікавилася, а тепер і цей розділ не пропускаю. Приємно було дізнаватися про перемоги наших паролімпійців. А як серце болить,

коли бачиш у кожному номері список загиблих! Ніби й не земляк, прізвище незнайоме, але ж то всі – свої, наші. І в кожного – мама, дружина – як то їхня душа розривається!

– Я взагалі люблю читати. Газета, то не телевізор, і не інтернет. Читаєш її й насолоджуєшся, – долучається до розмови Володимир Миколайович. – Кожне слово так гарно, до ладу сказано. Тож доходиш до кінця публікації й повертаєшся – ще раз прочитуєш. А потім із дружиною ще й обговорюємо, ділимося думками.

«А ТРЕТІЙ ПРАПОР БЕРЕЖЕМО НА ПЕРЕМОГУ!»

Троє дітей виростили Потапчуки – дві доньки й сина. Зараз залишилися самі. Так склалися обставини, що тільки найстарша, Ліля, живе в Щитині, син, Едуард, – у Дніпрі, а донька Тетяна – у Вінницькій області.

Обійстя наших шанувальників неважко знайти – їхній будинок здалеку видно – на ньому підняті національний жовто-блакитний прапор України й червоно-чорний. А от «клубочок історії»

цих стягів розплутався, коли ми дізналися, що подружжя Потапчуків по-особливому очікує Перемоги України в цій кровопролитній війні, що триває вже п'ятий рік. Виявляється, уже четвертий рік на передовій їхня старша дочка Ліля – вона, бойовий медик, служить в батальйоні безпілотних літальних апаратів 100-ї Волинської бригади. На фронті у велику війну і їхній онук – син доньки Тетяни, Артур.

Син Едуард воював ще з 2014-го. Вернувся додому в 2015, але десь через рік знову пішов у військо, де його й застала повномасштабна війна. Там він – і досі.

– Ось тоді, коли Едуард пішов в АТО, ми й повісили на хаті жовто-блакитний прапор, – розповідає мама захисника. – А вже в повномасштабну війну Ліля привезла з Краматорська червоно-чорний стяг. Так на нашому будинку стало два прапори. А невістка прислала ще один червоно-чорний прапор, на якому вишитий Герб України – Тризуб. Але його ми бережемо на Перемогу!

Для журналіста з газети «Волинь» – ексклюзив. Звичайно ж, Потапчуки показали той стяг, який чекає слушної нагоди, щоб теж поповнити незвичайну колекцію своєрідних фронтових реліквій. З приводу того, як хазяює подружжя, найперше Ольга Петрівна сказала:

– А отак – чоловік добуває, впорядковує терасу біля літньої кухні. Говорить: «От буде Перемога, то хочеться, щоб було де поставити столи, за якими збереться вся родина».

... За традицією, на наше прохання подружжя Потапчуків називає число, яке й визначить ще одного переможця редакційної акції. І це – «309». Тож 1000 гривень від «Волині» дісталася Ніні Григорівні Верешко із селища Шацька.

Долучайтеся і Ви до нашої передплатної естафети: для цього треба виписати «Волинь» хоча б на місяць (64 гривні + 20 гривень приємом передплати) і надіслати квитанцію про передплату на адресу: 43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область. На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026». Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом усього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, кварталними – протягом кварталу, місячними – протягом конкретного місяця! Наш передплатний індекс: 30000. ■

■ **Пульс тижня**

Фото із сайту Камінь-Каширської міської ради.

Нагороди братам-Мартинюкам вручили начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук та голова міської ради Віктор Пась.

«Пишаємося своїми земляками!»

Уродженці села Видричі Камінь-Каширського району Анатолій та Володимир Мартинюки удостоєні почесних відзнак – «Срібного хреста» від оперативного командування «ЗАХІД»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Такі високі нагороди братам Мартинюкам за їхню волонтерську діяльність та допомогу армії вручили начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук та голова міської ради Віктор Пась.

«Пишаємося своїми земляками! Нехай всі добродієння на користь наших Захисників обернуться на ясні Божі благословіння Анатолію та Володимирю. Нехай Господь береже вас і ваші родини! Дякуємо за небайдужість!», – йдеться на фейсбук-сторінці Камінь-Каширської міської ради. ■

Двоє молодих хлопців загинули в ДТП

Дорожньо-транспортна пригода сталася на Камінь-Каширщині 10 травня, ввечері

Богдана КАТЕРИНЧУК

Уселі Видерта місцевий мешканець, 2008 року народження, керуючи мотоциклом, не впорався з керуванням та зіткнувся з деревом.

Внаслідок ДТП він та 17-річний пасажир загинули. Відомо, що посвідчення водія 18-річний керманіч не мав, до того ж, хлопець уже раніше потрапляв у ДТП.

На місці працювала слідчо-оперативна група поліції, відомості внесені в ЄРДР за ч.3 ст.286 Кримінального кодексу України. Всі обставини встановлюються. ■

Власниця магазину «заробила» 6800 гривень... штрафу

Ювенальні поліцейські Камінь-Каширського районного відділу поліції в одному із сіл поблизу райцентру виявляли факт продажу слабоалкогольних напоїв неповнолітнім особам – пива «Чайка Чорноморська» та «Закарпатське» з вмістом спирту 4,1 відсотка

Богдана КАТЕРИНЧУК

На власницю магазину складений адміністративний протокол за ч. 2 ст. 156 КУпАП. Санкція цієї статті передбачає накладення штрафу від 400 до 800 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 6800 до 13600 грн) з конфіскацією предметів торгівлі та виручки, отриманої від продажу. За рішенням адміністративної комісії на власницю магазину накладено штраф у розмірі 6800 гривень.

Працівники поліції нагадують, що продаж алкогольних та слабоалкогольних напоїв особам, які не досягли 18-річного віку, суворо заборонений законом. Правоохоронці закликають підприємців дотримуватись вимог чинного законодавства та завжди перевіряти документи у покупців у разі сумнівів щодо віку. ■

■ **Герою слава! У рідній школі шанують захисника-Героя**

Цими днями з нагоди других роковин загибелі Петра Птачика з села Добре Камінь-Каширського району, на фасаді навчального закладу, де він здобував освіту, відкрили меморіальну дошку

Олена ВОЛИНЕЦЬ

5 травня 2024 року, мужньо вико-

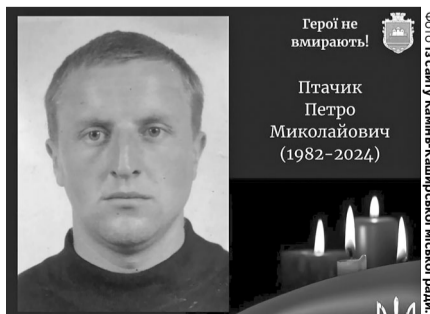
нуючи військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність, Петро

загинув поблизу населеного пункту Тоненьке на Донеччині. У стінах рідної школи, де він навчався, пам'ятають захисника-Героя і шанують його подвиг.

У день відкриття меморіальної дошки у

Доброму збиралася шкільна родина і громада, рідні й близькі загиблого, міський голова Віктор Пась, щоб увічнити пам'ять у камені.

«Ці дошки – не лише про пам'ять. Це про правду, яку шодня бачать наші діти. Про ціну свободи, яку платить український народ. Це про обов'язок кожно-

Герою не вмирають!

Птачик Петро Миколайович (1982–2024)

5 травня 2024 року мужній боєць загинув у бою за Україну

го з нас – жити так, щоб їхня жертва не була марною», – зазначив очільник громади Віктор Пась у своєму зверненні до присутніх. ■

У кожного третього кліща, знятого з волинян, виявили борелії. Саме ці бактерії можуть спричинити хворобу Лайма (бореліоз) та інші інфекційні захворювання.

Фото: bsmu.edu.ua

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

– Та вони тепер ракети по телевізору показують?! Як моя небога в Польщі – онуків по вайберу!

Продовження.
Початок у «Волині» №№
39–51 за 2025 рік, №№ 1–6,
10–18 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці
з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 29:
«ПАРАД БЕЗ ТАНКІВ,
АБО КОЛИ ТЕЛЕВІЗОР
ЛЕДЬ НЕ ПІДІРВАВ ХАТУ»

ПОБЕДОБЕСІЄ
ПО-БІЛОРУСЬКИ

У Великій Груші телевізор
вмикали рідко.

Бо як тільки його вмикала
баба Параска – там або війна, або
депутати, або хтось украв стільки,
що село за такі гроші могло
б асфальт покласти аж до самої
білорусі.

Але цього разу виняток зро-
бив дід Левко.

– Будемо дивитися, – сказав
він загадково, крутячи антену так,
ніби налаштовував не канали, а
міжнародну безпеку.

– Що дивитися? – насторожи-
лася Палажка.

– Парад у Москві.

Тиша впала така, що навіть
муха біля шибки перестала бити
лобом у скло.

– Ти здурів? – аж підвелася
Параска. – Я тут Красну площу
ще з молодості не люблю. Вона
в мене викликає алергію, печію і
бажання помити руки.

– Та не для любові дивитися
будемо, – спокійно відповів Ле-
вко. – А для науки. Треба ж знати,
як виглядає імперія перед тим, як
її історія в музей переїде.

Мурчик-Копілот, який лежав
на телевізорі, відкрив одне око:
– О, починається. Зараз буде
геополітика рівня «хто голосніше
крикне – той і НАТО».

ЛУКАШЕНКО, КОЛЯ
І ТЕЛЕВІЗІЙНІ РАКЕТИ

Левко зловив білоруський кан-
нал.

На екрані все блищало так,
ніби Красну площу натирали со-
няшниковою олією і страхом од-
ночасно.

Йшли солдати. Рівно. Серйоз-
но. І якийсь підозріло швидко.

Параска примружилась:

– А де танки?

– Зараз будуть, – авторитетно
сказав Омелян.

Минуло кілька хвилин. Танків
не було.

– А ракети де? – уже занерву-
вала Палажка. – Чи вони їх у кре-
дит показують?

І тут на величезних екранах
почали крутити красиві картин-
ки: ракетні комплекси «Ярс», під-
водний човен «Архангельськ»,
лазерний комплекс «Пересвет».

Параска аж підскочила:

– Та вони тепер ракети по
телевізору показують?! Як моя
небога в Польщі – онуків по вай-
беру!

Омелян кашлянув:

– Виходить, у них тепер парад
дистанційний. Техніка – онлайн.

– То скоро й війну будуть по
телевізору вести, – фиркнула Па-
лажка. – Бо справжню вже, видно,
дорого.

Мурчик-Копілот підняв голо-
ву:

– **Висновок: якщо ракета їде
тільки на екрані – значить, або
бензину нема, або страшно, що
дорогою щось прилетить.**

І тут диктор урочисто оголо-
сив про участь армії Північної
Кореї.

Красною площею прокроку-
вали корейські військові.

Палажка зняла окуляри.

Протерла.

Одягнула назад.

– Парасю... Я вже не розумію,
хто кого окупував.

– Та це вже якийсь «Інтернаці-
онал відчаю», – перехрестилась

Параска. – Ще трохи – і хуситів із
верблюдами приведуть.

На трибуні показали лукашен-
ка із сином Колею.

– Диви, – хмикнув Омелян. –
Сидить, як голова колгоспу, який
випадково потрапив на ядерну
нараду.

– А Коля такий нещасний, ніби
хоче втекти з того параду через
городи, – додала Палажка.

Мурчик фиркнув:

– **Висновок: коли поруч із дик-
татором сидить син – це вже не па-
рад. Це сімейний підряд на страх.**

ЗЕЛЕНСЬКИЙ, УКАЗ
І «300 МЕТРІВ ГУМАНІЗМУ»

У телевізорі раптом заговори-
ли про Україну. Про Зеленсько-
го. Про «київський режим». Про
«провокації».

Параска аж перехрестилася.
– Ой, диви, Омеляне... Вони
його бояться більше, ніж наш пес
грому.

– А ти читала, що Зеленський
їм парад офіційно дозволив? –
втрутився Левко.

– Як це – дозволив?! – аж під-
скочила Палажка.

– А так. Указ підписав. Що,
мовляв, із гуманітарних міркувань
і заради обміну полонених Украї-
на 9 травня не битиме по Красній
площі.

Параска аж схопилася за сер-
це:

– То виходить... москалі тепер
без українського дозволу вже й
парад провести бояться?

– Та головне не це, – примру-
жився Левко. – Зеленський ще й
координати вказав. Точнісінько
– той квадрат у Москві, куди наші

«**Оце я розумію «95
квартал»... Це ж їм
не ракетою по лобі
дали. Це їм прямо
мозком межі очі
влупили.**»

дрони не полетять.

Палажка зняла окуляри.

– Стоп... Тобто їм офіційно ска-
зали: ось тут стійте спокійно, а по
решті росії – як Бог дасть?

– Приблизно так, – кивнув
Омелян.

Тиша стала така, що було чути,
як у телевізорі московський дик-
тор ковтає гордість.

А потім Параска тихо, майже із
захопленням, сказала:

– Оце я розумію «95 квар-
тал»... Це ж їм не ракетою по лобі
дали. Це їм прямо мозком межі
очі влупили.

Мурчик-Копілот поважно
підняв хвіст:

– **Висновок: справжнє при-
ниження – це коли тобі дозво-**

**ляють не боятися рівно на 300
метрів.**

На екрані солдати крокували
так синхронно, ніби їх не люди
вчили, а метроном і страх.

– От скажіть мені, – задумли-
во мовила Палажка, – навіщо їм
стільки солдатів, якщо техніка –
тільки на телевізорі?

– Щоб у межі дозволеного
квадрата помістилися, – не втри-
малася Параска.

І всі так засміялися, що теле-
візор аж зашипів, ніби сам обра-
зився.

КОЛИ СМІХ РАПТОМ
ОБІРВАВСЯ

І тут...

Ж-ж-ж...

Усі завмерли.

– Знову дрон? – прошепотіла
Палажка.

– Ні... – повільно сказав Левко.

– Це машина.

За вікном різко скригнули

гальма.

Гуп!

Хвіртка вдарилася об стіну

так, ніби її копнули ногою.

І в хату увірвалися люди у ма-

сках.

– ВСІ НА ПІДЛОГУ!!!

– ДЕ ГРОШІ З КОПТЕРА?!

Параска так скрикнула, що
Мурчик злетів із телевізора, як
ракета малої дальності.

Омелян схопив табуретку.

Палажка – качалку.

А Левко... навіть не ворухнувся.

Тільки примружився.

– Які ще гроші? – закричала

Параска. – У нас тут пенсії такі, що
якби гроші падали з неба – ми б
уже з сіткою ходили!

– Не прикидайтеся! – гаркнув
один у масці. – Нам усе відомо!
Дрон! Коптер! Контрабанда!

Омелян аж почервонів:

– Та в нас із неба тільки цигар-
ки падали!

І тут запала тиша.

Така, що було чути, як у теле-
візорі десь далеко гримлять мос-
ковські барабани.

Левко повільно встав.

– А тепер, хлопці, – сказав він
тихо, – або ви зараз нормально
пояснюєте, хто ви такі... або я по-
чинаю думати, що ви не поліція.

Один із «масок» нервово
смикнувся.

Другий озирнувся.

Мурчик виліз із-під лавки і
прошепотів:

– **О... А ось тепер починається
серія, де вже пахне не самого-
ном, а кримінальним кодексом.**

І десь над Великою Грушею
знову:

Ж-ж-ж...

Але цього разу ніхто вже не
знав – то дрон летить чи просто
у когось почала гудіти доля.

Далі буде. ■

О часи, о звичаї!

На Волині «погоріли»
чергові організатори
каналу для дезертирівУчасникам злочинної групи
повідомили про підозру

Наталка НЕКОЗ

На Заході
України ви-
крили групу,
яка, за версією
слідства, могла до-
помагати військо-
вослужбовцям не-
законно залишати
військові частини
та навчальні цен-
три. За це брали
від 8 до 15 тисяч

доларів США з од-
нієї особи.

Як інформує
Спеціалізова-
на прокуратура
у сфері оборони
Західного регіону,
трьом учасникам
схеми: двом ко-
лишнім військо-
вослужбовцям та
цивільній особі,
повідомлено про
підозри. Підозри

також отримали
двоє військових,
які, за даними слід-
ства, скористали-
ся цією схемою.

Незаконний
канал налагодив
29-річний та
38-річний уро-
дженці Луцького
району, які ра-
ніше проходили
військову службу,
а також 30-річна

жителька Ківерців-
ського району Во-
линської області.

Слідство свжає,
що досвід служби та контакти
серед військо-
вих допомагали їм
орієнтуватися в
порядку несення
служби, механіз-
мах контролю та
можливих спосо-
бах уникнення пе-
ревірок.

Потенційних
«клієнтів», за да-
ними правоохо-
ронців, підшуку-
вали через зна-
йомих і родичів.
Надалі організо-
ували маршрути
втечі з військових
частин і навчаль-
них центрів, коор-
динували зв'язок,

надавали інструк-
ції щодо уникнен-
ня перевірок та
перевозили вій-
ськових до місць
переховування.

вещької області.
Правоохоронці
задокументували
щонайменше п'ять
епізодів незакон-
ного залишення

Місцеперебуван-
ня інших встанов-
люється.

Трьох учасни-
ків затримали 7
травня 2026 року
після отриман-
ня другої частини
неправомірної
вигоди у розмірі
8 тисяч доларів
США. Під час 18-ти
обшуків у помеш-
каннях учасників
схеми правоохо-
ронці вилучили
транспортні засо-
би, мобільні теле-
фони, засоби зв'язку та інші ре-
чові докази.

8 травня 2026
року трьом спіль-
никам повідомле-
но про підозру в
організації та по-
собництві дезер-

тирству (ч. 3 ст. 27,
ч. 5 ст. 27, ч. 4 ст.
408 КК України).
Ще двом військо-
вослужбовцям, які
скористалися «по-
слугами», інкримі-
новано дезертир-
ство (ч. 4 ст. 408 КК
України). Санкція
статті передбачає
до 12 років позбав-
лення волі.

9 травня за
клопотанням про-
курорів суд обрав
п'ятьом підозрю-
ваним запобіжні
заходи. Двох коли-
шніх військовос-
лужбовців та двох
військових взято
під варту без пра-
ва на заставу. Ци-
вільній спільниці
обрано нічний до-
машній арешт. ■

«**Допомагали
військовослужбовцям
незаконно залишати
військові частини та
навчальні центри.
За це брали від 8 до 15
тисяч доларів США з однієї
особи.**»

За даними слід-
ства, незаконна
діяльність діяла з
грудня 2025 року
на території Во-
линської, Львів-
ської, Житомир-
ської та Черні-

військових частин
за участі підозрю-
ваних. Двох вій-
ськовослужбовців,
які скористалися
цим каналом і пе-
ребували в розшу-
ку, вже затримали.

Футбол

«Боявся, що мені голову відірвуть»

Колишній захисник луцької «Волині» Дмитро Немчанінов (190 см) в ексклюзивному інтерв'ю сайту «Український футбол» згадав один із найрезонансних епізодів своєї кар'єри, пов'язаний із роботою під керівництвом Віталія Кварцяного

Павло КЛИМЕНКО, ukrfootball.ua

— Віталію Володимировичу, зараз я згадую про цю ситуацію реально зі сміхом...

За словами 36-річного захисника, ситуація, яка тоді здавалася напруженою та навіть абсурдною, сьогодні згадується з посмішкою.

«Та це була взагалі божевільна ситуація. Зараз я згадую реально зі сміхом, — каже Дмитро Немчанінов. — Хочу сказати, знову ж таки, хто б як не малював Віталія Володимировича, особисто для мене — це солідніша людина в усьому! Поза футбольним полем без емоцій ти міг поговорити з ним про що завгодно. Він міг назвати тебе «ворогом народу», а на наступний день тиснути руку, посміхатися та казати: «Дім, ну, ти ж знаєш мене».

Немчанінов зазначив, що поза полем Кварцяний був зовсім іншою людиною — спокійною і відкритою до спілкування. Однак під час матчів та розборів емоції нерідко брали гору. Один із таких епізодів стався після гри проти «Зорі» у сезоні 2014/15, коли тренер публічно назвав його «ворогом народу».

Причиню конфлікту став ігровий момент: один із захисників покинув поле, щоб зав'язати шнурки, що призвело до провалу в обороні та пропущеного голу. Незважаючи на це, розбір епізоду швидко перейшов у жорстку критику всієї лінії захисту.

«Я вже розумію, що все, справа починає пахнути смаленим. Починаю пригинатися, аби він лише мене поглядом не зловив. І тут Кварцяний мене хапає: «А ти, б**дь, де був?». Кажу: «Віталію Володимировичу, атака взагалі йшла з іншого флангу, мене навіть у кадрі немає». Ну, й починається, як завжди: «Та мене не хвилює, ти мав один закрити, підстраху-

вати та зіграти за увесь захист!».

Ситуація переросла в емоційну суперечку, після якої Кварцяний вигнав гравця з тренування. Конфлікт продовжився за межами поля, а незабаром надійшло рішення про відрахування. Пізніше, як стверджує Немчанінов, гравцям намагалися приписати навмисну поразку.

«Слово за слово, і я скипів. Кажу: «Все, я на**й не хочу, це марно». Мабуть, не варто було так говорити. Просто мене хотіли зробити винним в усьому. Кварцяний сказав: «Усе, пішов геть, щоб я тебе більше не бачив!». Вийшов, а він — за мною, і ми ще на ходу продовжували один на одного кричати.

Швидко сів у машину та поїхав додому. Мабуть, добу не виходив, бо боявся, що мені зараз голову відірвуть. Розповідають же історії про Віталія Володимировича, що він так і сяк може зробити».

Не витримавши тиску, футболіст звернувся до керівництва луцького клубу та вирішив залишити команду, завершивши цей непростий етап кар'єри.

Дмитро Немчанінов провів за «Волинь» (2013–2015) 26 матчів і забив один м'яч.

P.S. Перемігши в неділю ФК «Полтаву» донецький «Шахтар» дотроково, за три тури до закінчення першості, оформив чемпіонство в УПЛ. Це вже 16 «золота» «гірників» у чемпіонатах України (у київського «Динамо» — 17 титулів). Більше того, «Шахтар» напругу потрапив до основного раунду Ліги чемпіонів 2026/27.

Переможець Кубка України зіграє у 1-му раунді кваліфікації Ліги Європи

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 27-го туру: «Кривбас» — «Карпати» — 1:0, «Колос» — «Кудрівка» — 1:0, «Полісся» — «Олександрія» — 2:1, «Рух Львів» — «Верес» — 0:0, «ЛНЗ» — «Динамо» — 0:0, «Оболонь» — «Епіцентр» — 2:2, «Зоря» — «Металіст 1925» — 1:1, «Полтава» — «Шахтар» — 0:4.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 27 ТУРУ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	27	20	6	1	65:17	66
2.	«Полісся» (Житомир)	27	17	4	6	47:18	55
3.	«ЛНЗ» (Черкаси)	27	16	6	5	36:16	54
4.	«Динамо» (Київ)	27	14	6	7	59:33	48
5.	«Металіст» (Харків)	27	12	10	5	32:16	46
6.	«Колос» (Ковалівка)	27	12	10	5	28:21	46
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	27	12	8	7	47:41	44
8.	«Зоря» (Луганськ)	27	10	9	8	38:34	39
9.	«Карпати» (Львів)	27	9	10	8	35:27	37
10.	«Верес» (Рівне)	27	7	10	10	25:34	31
11.	«Оболонь» (Київ)	27	6	10	11	25:45	28
12.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	27	7	6	14	32:42	27
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	27	5	7	15	27:44	22
14.	«Рух Львів» (Львів)	27	6	3	18	18:44	21
15.	«Олександрія» (Олександрія)	27	2	7	18	19:54	13
16.	«Полтава» (Полтава)	27	2	6	19	23:70	12

У зонці бомбардирів із 12 забитими голами одноосібно лідирує 20-річний форвард київського «Динамо» Матвій Пономаренко.

«Хто б як не малював Віталія Володимировича, особисто для мене — це солідніша людина в усьому!»

«Динамо» та «Чернігів» зустрінуться у фіналі 20 травня у Львові). Команди, які посядуть 2-ге та 3-тє місця в УПЛ (швидше за все, «Полісся» та ЛНЗ), стартуватимуть з Q2 Ліги конференцій.

МІСЦЕВА КОПАНКА

У Княгининку сталася справжня сенсація

І народилася вона на місцевому стадіоні — «Арені ЛСТМ 536»

У рамках 20-го туру Чемпіонату Волині з футболу саме там

срібний призер попередньої футбольної першості — клуб ЛСТМ 536 із Луцька приймає бронзового — ФЦ «Ковель». Зважаючи на те, що ковальчани у першому матчі були биті у Володимирі (2:3), то ж беззаперечним фаворитом вважалися «будівельники», котрі, чого гріха таїти, мріють у нинішній першості про «золото».

Проте на так сталося, як гадалося (газета «Волинь», до речі, прогнозувала, що лучани не заб'ють більше 4-ох голів (козаків із Володимира забили три) і ковальчани дадуть бій. Вони справді дали бій. І — здобули нічию — 1:1, що можна вважати сенсацією.

Футбол. Чемпіонат Волині. 2-ий тур. ЛСТМ 536 (Луцьк) — ФЦ «Ковель» — 1:1, ФК «Новолинськ» — ФК «Володимир» — 3:1.

А сьогодні, 13 травня, о 17:00, відбудеться заключний поєдинок 2-го туру: «Адреналін» U-19 (Луцьк) — ФК «Тростянець» (Тростянець).

До цього матчу після 2 турів із 4-ма очками у лідери вийшов ЛСТМ 536 (Луцьк). ■

УВАГА, КОНКУРС!

Фото: detector.media

«Порву за Україну!» У багатьох були вдома такі календарі на 2010 рік — Рік Білого Тигра.

«Юля — тигруля!» Пригадуєте?!

Прізвисько «Тигруля» з'явилося ще у 2009 році, коли Юлії Тимошенко подарували маленьку тигрицю-альбіноса на ім'я Тигруля. Відтоді цей образ став частиною її політичного бренду

Грицько ГАРБУЗ

Для того, щоб зацікавити більше учасників, у тому ж номері ми дали факт про Дональда Трампа (ну як же без нього божевільного!), який назвав НАТО без участі США «паперовим тигром» — це давній китайський фразеологізм, що позначає щось, яке здається могутнім і грізним на вигляд, але насправді є слабким і не здатним чинити серйозного опору.

До речі, цей вислів використовувався в Китаї протягом століть. У XIX столітті він потрапив до англійської мови (paper tiger), а світову популярність здобув у 1950-х роках завдяки лідеру КНР Мао Цзедуну. Мао використовував цей термін для критики своїх супротивників, називаючи «паперовим тигром»... американський імперіалізм, атомну зброю та радянський ревізіонізм.

А запитаннячко наше про «Тигрулю» звучало так:

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-2

Сьогодні ми заховали від вас цікаву тварину. Згадка про неї є і в сьогоднішньому номері видання.

А допоможе вам вийти на неї такий асоціативний ряд: качур; «Ювентус»; газета; кульок; олень; США; Обухів; москва; суперплавець; Юля.

Що за тварина знаходиться у гранатобузі?

Хто з наших учасників справився із завданням № 2 — ви дізнаєтеся вже на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза, де ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (зайти на неї можна за цим посиланням).

А нам час оголошувати нове завдання. Лише перед тим нагадаю, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.**

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Весняний гранатобуз-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-7

Друзі, сьогодні ми заховали фото тварини. Красивої.

А вийти на нього допоможе такий асоціативний ряд: «догори дригом»; ««знаряддя» у Країні Див»; «сила»; ««Кошей» для «Імперії зла»; «молочний тато»; «швидкість»; «Світлана Соколова»; «зоопарк»; «частина тіла виконує роль сита»; «відстань»; «часто на фото нагадує героя «Острова скарбів»»...

Чиє зображення знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 22 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)). **Приємних вам пошуків без повітряних тривоги!** ■

Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

6	4	7	2	1				
7	3	9	4	2				
5	2	6	8		4			
		1	5	7	3	2		
9	2		1	6		7	8	
3	7	4		2	9			1
2	8					3	9	
	5	3		7		2	4	
		6		8		7		

Відповіді на судоку за 6 травня.

9	5	3	2	1	6	8	4	7
4	1	6	7	3	8	9	2	5
8	7	2	4	5	9	6	1	3
1	2	8	3	4	5	7	9	6
3	6	9	8	2	7	1	5	4
5	4	7	6	9	1	2	3	8
6	9	1	5	7	4	3	8	2
7	3	5	9	8	2	4	6	1
2	8	4	1	6	3	5	7	9

■ Перехрестя долі

Кохання між дитячими візочками

Фотоколлаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Якби не памперси й пісочниця – ми б ніколи не зустрілися...

Софія завжди любила дітей трохи більше, ніж треба. Можливо, тому, що своїх у неї ще не було. А можливо, тому, що в її серці давно жила дивна порожнячка, яку вона ховала за усмішкою, навчанням в університеті й нескінченними «у мене все добре»

Василина ПИСАНКА

А у брата життя вирувало. Маленька Аня – півторарічна непосида з очима, схожими на весняне небо, – перевернула їхню квартиру догори дригом.

Ліля, дружина брата, була доброю і щирою, але мала одну особливість: коли варила борщ – забувала про світ. Коли бавила дитину – забувала про борщ.

– Софійко, виручи хоч

на годинку... – благала вона. І Софія забирала Аню в парк.

Саме там вона й побачила його вперше. Молодий чоловік стояв біля подвійного візка й намагався одночасно дати одному малюкові пляшечку, а іншого врятувати від катастрофічно мокрого памперса.

Він був смішний. Розгублений. І чомусь дуже красивий.

Софія тоді лише усмінулася. Він кивнув у відповідь.

Наступного дня вони привіталися вже як знайомі.

А через тиждень вона знала, що його звати Мар'ян, що близнюки не сплять після обіду, що один боїться голубів, а другий ненавидить манну кашу.

І ще вона знала, що починає чекати цих зустрічей сильніше, ніж варто.

Мар'ян був дивовижним. Він умів сміятися так, ніби в житті не існувало трагедій. І водночас у його очах іноді з'являлася така втома, ніби він давно не спав душею.

Софія дивилася, як він носить дітей на руках, поправляє ковдрочки, терпляче миє маленькі носики – і серце в неї стискалося від ніжності.

«Напевно, дружина його не цінує...», – думала вона. І від цієї думки їй ставало одночасно боляче й солодко.

Одного вечора Мар'ян раптом запитав:

– Софіє... А ти теж сама виховуєш дитину?

Вона глянула на Аню, що копирсалася в пісочницю, і сама не зрозуміла, чому сказала:

– Так.

Він усміхнувся так тепло, що в неї затремтіли пальці.

– Ти – сильна. Я таких людей дуже поважаю.

А потім тихо додав:

– Мене теж покинули.

І в ту мить у Софії всередині ніби відчинилися двері. У щось нове. Небезпечне. Прекрасне.

Тієї ночі вона майже не спала. Уявляла, як вони гулятимуть разом. Як близнюки називатимуть її мамою. Як він обійме її не випадково, а по-справжньому.

Навіть нафарбувала губи – вперше за кілька місяців.

Але Мар'ян у парк не прийшов.

Спершу вона чекала.

На внутрішньому ярлику був прикріплений папірець із адресою та номером телефону – мабуть, про всяк випадок для дітей.

Стільниковий не відповідав. І тоді Софія вирішила сама занести ковдрочку.

Дуже хвилюючись, вона подзвонила у двері.

Їй відчинила молода жінка. Світловолоса. Блакитноока. У ластовинні. Така схожа на дітей, що Софії стало важко дихати.

«Його дружина повернулася...»

Світ ніби тихо тріснув десь усередині.

Вона простягнула ковдрочку й ледь змогла всміхнутися:

– Мар'ян учора забув у парку...

– Дякую вам! – тепло відповіла незнайома. – А ви, мабуть, Софія?

Але Софія вже майже не чула. Вона швидко бігла сходами вниз, притискаючи тремтячі пальці до губ, аби не розплатитися просто біля чужих дверей...

Потім були два тижні порожнього парку. Два тижні, коли навіть дитячий

біль, але незнайома раптом простягнула руку:

– Привіт! Я – Жанна. Його сестра.

Світ знову перевернувся.

– Мар'ян жив у нас, поки я з чоловіком розбилася з роботою. А потім він ще й до лікарні потрапив... Дякую вам, що були поруч.

Софія стояла червоною, розгублена й щаслива водночас.

– А це ваша донечка? – усмінулася Жанна, кивнувши на Аню.

– Ні... Племінниця... Я просто... не зізналася...

Мар'ян тоді раптом узяв її за руку.

Міцно.

Наче давно хотів.

– Софіє... А давай більше не будемо нічого вигадувати? Давай просто будемо разом.

І вона розплакалася. Прямо посеред парку. Між дитячими візочками, кульками й голубами.

Бо іноді найбільше щастя приходить саме тоді, коли ти вже майже повірив, що втратив його назавжди.

Тепер вони гуляють тим самим парком великою галасливою компанією.

Мар'ян, Софія, їхня маленька Каріна, близнюки, Жанна з чоловіком, брат Софії, Ліля й уже доросліша Аня.

А Софія іноді сміється:

– Якби не памперси й пісочниця – ми б ніколи не зустрілися...

І щоразу Мар'ян цілує її в скроню та відповідає:

– Ні. Ми все одно знайшли б одне одного. Просто доля любить дитячі майданчики. ■

«Їй відчинила молода жінка. Світловолоса. Блакитноока. У ластовинні. Така схожа на дітей, що Софії стало важко дихати.»

Потім хвилювалася. А потім помітила у кошику під візком маленьку дитячу ковдрочку із синіми ведмедиками – ту саму, якою Мар'ян учора вкривав близнюків. Софія взяла її до рук – і сама усмінулася. – Розгуба... – тихо прошепотіла вона.

сміх ранив. Два тижні, коли вона нарешті зрозуміла: закохалася.

По-справжньому. Беззахисно. Безнадійно.

А потім Мар'ян з'явився. І поруч із ним – та сама жінка.

Софія вже приготувалася чемно всміхатися кризь

Ймовірно рекордний показник: у 2025-ому Волинь збрала 1,5 млн. т зерна, що на 16,1% більше, ніж у 2024 році. Підприємствами зібрано майже 1,2 млн. т зерна (78% загального обсягу), середня врожайність якого становила 72,9 центнера з гектара зібраної площі.

Українські дрони тепер можуть атакувати чверть території, де проживає 70% населення РФ, пише Bloomberg. Наші безпілотники, зокрема, вже досягають Уральських гір. Мета розробників – вийти на дальність у 3000 км.

7 травня Вищий антикорупційний суд призначив 55-річному заступнику голови Рівненської обласної ради Сергію Свисталюку 9 років позбавлення волі за хабарництво та зловживання впливом. Він вимагав від приватного підприємця майже 500 тис. грн за сприяння у купівлі санаторію та земельної ділянки під ним.

1 травня у Доросинівській громаді Луцького району відкрили Центр надання адміністративних послуг. Відтепер мешканці громади зможуть отримувати державні сервіси та консультації у сучасному, зручному просторі, і головне швидко, зручно та без зайвих витрат часу.

Чинovníки ДП «Ліси України» отримують мільйонні зарплати та випи́сують собі величезні премії: Генеральний директор Юрій Болховець – 667 тисяч грн/місяць та 8 млн грн/рік; виконавчий директор Ігор Лицур – 1,5 млн грн/місяць та 18,5 млн грн/рік (премія 8,6 млн грн); директор департаменту фінансів Павло Іванов – 1,4 млн грн/місяць та 16,9 млн грн/рік (премія 6,6 млн грн).

У парку 900-річчя Луцька пара лебедів облаштувала гніздо та готується до появи потомства. Птахи оселилися в очереті за кілька метрів від входу до кав'ярні.

РЕКЛАМА

ПРОДАМ

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. До-

ставляю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в),

землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

ВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене посвідчення особи

з інвалідністю внаслідок війни серія А № 054521 від 22 січня 2024 р., видане на ім'я Савчука А.І., вважати недійсним.

● Втрачений договір дарування на 1/2 частки квартири від

18.07.2024 р. за реєстраційним номером 4384, посвідчений приватним нотаріусом Володимирського районного нотаріального округу Ушаковою Ю.А., вважати недійсним.

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ» ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ ЗА ЛІТНІМИ ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ, МЕДСЕСТРУ ТА ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА: 15 000 – 35 000 грн (1000 грн/доба)

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:

- Безкоштовне харчування та проживання;
- Бонуси та премії; ► Комфортні умови роботи;
- Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підросли.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. **Діє безкоштовна доставка.**

Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Люда); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Ірина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

П П БУРМАКА Н.П.
16, 23, 30 травня.

ефективне лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗВ від 22.04.10

ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ

Городищенська сільська рада повідомляє, що відповідно до рішення Городищенської сільської ради №59/30 «Про надання дозволу на розроблення детального плану території земельної ділянки в с. Городище вул. Шкільна» від 22.12.2025 року, розпочато роботу з розроблення детального плану території земельної ділянки площею 0,1735 га, кадастровий номер 0722881700:01:001:1357 в с. Городище вул. Шкільна, Луцького району Волинської області. Ознайомитись з проектом документу можна за адресою: 45656, Волинська обл., Луцький р-н, с. Городище, вул. Шкільна, буд. 35. Строк подання зауважень і пропозицій приймається до 13 червня 2026 року включно. Пропозиції та зауваження, подані після встановленого строку, не розглядаються.

Громадські слухання щодо детального плану будуть проводитись **14 червня 2026 р. о 10:00** годині в приміщенні клубу села Городище за адресою село Городище, вулиця Шкільна, буд.35.

ЕФЕКТИВНА РЕКЛАМА

066 824 71 60

■ Кримінальне читиво

Дитина «горіла» від температури, але мама відмовилася везти її в лікарню...

Турійський районний суд виніс вирок Катерині Пшенко, яка проігнорувала рекомендацію лікаря негайно госпіталізувати хлопчика та намагалася самостійно лікувати його вдома. Зрештою, однорічний син помер від інфекції

Катерина ЗАГАЙКО

Як йдеться у вирокі суду від 4 травня, у листопаді 2024-го однорічний син Катерини Пшенко захворів – у нього була підвищена температура та інші симптоми інфекційного захворювання. Спершу жінка намагалася самостійно лікувати хлопчика вдома, проте його стан погіршувався.

Вранці 11 листопада обвинувачена звернулася до сімейного лікаря, який після огляду наполіг на негайній госпіталізації дитини. Проте жінка проігнорувала рекомендацію і не повезла сина до лікарні.

Наступного дня хлопчик, якому був рік і три місяці, помер.

Згідно з висновками судово-медичної експертизи, причиною смерті стало накопичення гною між легенями та грудною стінкою, що спричинило важку інтоксикацію організму. Експерти зазначили, що своєчасна медична допомога могла врятувати життя дитини.

У суді Катерина Пшенко повністю визнала свою вину. Вона розповіла, що одна з її дочок раніше померла від онкологічного захво-

У малюка була підвищена температура та інші симптоми інфекційного захворювання.

рування, а син мав проблеми зі здоров'ям від народження. У листопаді 2024 року у хлопчика підвищилася температура, яку вона збивала ліками. За словами жінки, після візиту до лікаря родич відвіз її додому зібрати речі для госпіталізації дитини, однак не повернувся. Більше вона нікого не просила завести їх до лікарні та вирішила продовжити лікування вдома. Наступного дня близько 22:00 вона помітила, що стан сина погіршується, а близько 23:00 він уже не дихав.

Суддя Роман Тітвалов визнав Катерину Пшенко винною за ст. 166 Кримінального кодексу України (злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною) та призначив їй чотири роки позбавлення волі. Водночас замінив реальне покарання на три роки іспитового строку.

Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

«**Експерти зазначили, що своєчасна медична допомога могла врятувати життя дитини.**»

ни (злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною) та призначив їй чотири роки позбавлення волі. Водночас замінив реальне покарання на три роки іспитового строку.

Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Біда...

35-річна вагітна лучанка втратила дитину через зараження лістеріозом

Перебіг захворювання у жінки нагадував звичайну застуду

Наталка НЕКОЗ

У Волинській області зареєстрували другий у 2026 році випадок лістеріозу. Через інфекційне захворювання 35-річна мешканка Луцька втратила дитину.

Як повідомили у Волинському обласному центрі контролю та профілактики хвороб, на початковому етапі захворювання у жінки проявлялися симптомами, схожими на звичайну застуду – підвищенням температури та кашлем. Вона займалася самолікуванням удома, однак згодом стан погіршився. Унаслідок ускладнень вагітність завершилася передчасними пологами. Врятувати дитину медикам не вдалося.

Лабораторні дослідження встановили причину хвороби – бактерію *Listeria monocytogenes*, яка спричиняє лістеріоз. Після лікування жінку виписали зі стаціонару, її стан оцінюють як задовільний.

«**У вагітних лістеріоз часто перебігає як легке гарячкове захворювання, однак може призвести до викидня або внутрішньоутробної загибелі плода.**»

Зауважимо, що лістеріоз – це інфекційне захворювання, збудник якого широко поширений у природному середовищі, зокрема у ґрунті, воді та піску. Зараження

можливе при контакті з інфікованими тваринами або через вживання продуктів тваринного походження без належної термічної обробки.

Симптоми можуть нагадувати харчове отруєння: слабкість, підвищена температура, озноб, діарея та блювання. В окремих випадках хвороба може мати ангінозно-септичний перебіг.

Найбільш вразливими до інфекції є вагітні жінки та діти першого року життя. У вагітних лістеріоз часто перебігає як легке гарячкове захворювання, однак може призвести до викидня або внутрішньоутробної загибелі плода.

Медики наголошують, що основним методом профілактики є ретельна термічна обробка продуктів харчування, яка повністю знищує бактерії. Сирі овочі та фрукти перед вживанням рекомендують ретельно мити. ■

На Волині працюють виїзні мобільні гінекологічні бригади: лікарі обласного перинатального центру безплатно обстежують жінок, які проживають у сільській місцевості. Починаючи з жовтня 2022 року, вони здійснили майже 600 виїздів, під час яких оглянули 14,5 тисяч жінок.

Головне відділення «Укрпошти» № 25 у Луцьку запрацювало за новою адресою на вул. Мистецька, 7.

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 18 – 24 ТРАВНЯ

ОВЕН
(21.03 – 20.04)

Тиждень змусить рухатися швидше, ніж вам хотілося б. Але саме це й витягне з рутини. У коханні – не грайте в байдужість, вас усе одно читають краще, ніж ви думаєте. І не кажіть цього тижня «я на хвилинку» – зорі вже бачили, як це закінчується о першій ночі з чаєм і чужими спогадами. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ТЕЛЕЦЬ
(21.04 – 21.05)

Фінанси потребують уваги, але не паніки. Деякі покупки краще відкласти хоча б до вихідних. У стосунках – спокій і домашнє тепло. І якщо вам раптом захочеться переставити меблі або купити нову чашку «для настрою» – не опирайтеся. Це дешевше, ніж нервувати. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

БЛИЗНЮКИ
(22.05 – 21.06)

Ваш язык цього тижня працюватиме швидше за думки – користуйтеся обережно. У любові – більше щирості, менше гри в загакованість. І не пишіть нікому «нам треба поговорити» без пояснення – люди й так мають достатньо причин хвилюватися. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень про тишок, близьких і внутрішню рівновагу. Не беріться рятувати всіх одразу. У коханні – теплі розмови зроблять більше, ніж дорогі подарунки. І якщо знову захочеться «трішки полежати» вдень – не дивуйтеся, якщо прокинетесь уже вночі. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Увага до вас буде навіть там, де ви цього не планували. Використайте це красиво. У стосунках – менше театру, більше простоти. І якщо вам цього тижня скажуть: «Ти змінився (-лась)» – не поспішайте ображатися. Можливо, це комплімент. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

ДИВА (22.08 – 23.09)

Бажання все контролювати трохи втомить навіть вас самих. Дайте життю шанс здивувати. У любові – не шукайте підтексту в кожному слові. А якщо вже дуже хочеться навести порядок – почніть із шухляди, де лежать «дуже потрібні» дрони від техніки 2012 року. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

ТЕРЕЗИ
(24.09 – 23.10)

Доведеться вибирати між «зручно» і «правильно». Зорі радять друге. У стосунках – не мовчіть про те, що важливе. І не погоджуйтеся цього тижня на все підряд тільки тому, що «незручно відмовити». Вам потім це ж і розгрібати. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – неділя.

СКОРПІОН
(24.10 – 22.11)

Інтуїція цього тижня працює без помилок. Особливо щодо людей. У коханні – чесність без перебільшень і ревізій. І не заходьте «просто подивитися», що там у колишніх – зорі гарантують: нічого нового, тільки зіпсований настрій. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

СТРІЛЕЦЬ
(23.11 – 21.12)

Тиждень кличе в дорогу – навіть якщо це лише маршрут «робота – дім – магазин». У любові – більше легкості й сміху. І не вірте людям, які кажуть: «Там роботи на десять хвилин». Ви вже не раз потрапляли в цю пастку. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – вівторок.

КОЗОРИГ
(22.12 – 20.01)

Час нарешті до роботи те, що давно висить над душою. Робота потребує концентрації, але не забувайте про відпочинок. У стосунках – не все вирішується логікою. І якщо вже вирішили змінити життя – почніть хоча б із мелодії будильника. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ВОДОЛІЙ
(21.01 – 18.02)

Тиждень принесе новини або зустріч, яка трохи змінить плани. У любові – несподівані емоції. І не відповідайте одразу на всі повідомлення – інколи інтрига працює краще за пояснення. Але не перестарайтеся, бо хтось теж уміє мовчати у відповідь. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

РИБИ
(19.02 – 20.03)

Ваша чутливість цього тижня буде і даром, і випробуванням. Не беріть близько до серця чужі слова. У стосунках – увага до дрібниць усе змінить. І якщо вирішите почати нове життя – не кличте туди всіх зі старого. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер. ■

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договорна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:

вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО

Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ

Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ

Лєся Степанівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження

КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ІВАНЮК Раїса Іванівна

Літературний редактор

ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.

Замовлення № 734.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Світ врятує доброта!

Ось такий чудовий гурт ще не раз забажає приїхати на «Бал сонячних усмішок» у Горохів.

У Горохові ясніше сонця сяяла дитяча радість на «Балу сонячних усмішок»

А учасникам танцювального дійства вигравав на саксофоні мелодійні вальси лідер громади Віктор Годик

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

5 травня, у Міжнародний день боротьби за права людей з інвалідністю, в місті Горохові започаткували «Бал сонячних усмішок».

— Уже давно мріяла зробити оригінальне свято для «сонячних» дітей, яке збагатило б кожне маленьке серце радістю наперекір війні та підкреслило відчуття значимості кожної юної особистості в нашій громаді та країні, — розповіла про історію народження цієї події її ініціаторка, багаторічна президентка благодійної місії «Сонце любові» Ольга Дубінська.

За її словами, запрошення стати учасниками «Балу сонячних усмішок» радо прийняла не лише дітвора шкільного віку Горохівської територіальної громади: до нього старанно готувалися очікувані гості з сусідніх Городищенської та Мар'янівської територіальних громад.

Дрес-код дня, схоже, теж усім припав до душі: дівчатка в барвистих бальних сукнях, а хлоп'ята — в білих сорочках, парадних жилетках, краватках бачилися налаштованими чудово провести час, прикрасивши його найголовнішими атрибутами — своїми щасливими усмішками!

Місцем незабутньої зустрічі став закладений ще перед війною міський скверик із оригінальним фонтаном та унікальним Кріслом щастя, виготовленим зі

Кожна дитина на балу отримала корону від його ініціаторки Ольги Дубінської.

Подарунки учасникам вручала їй поліцейська Інна Смага.

старовинних кінських підків. До цього своєрідного бального підйому, за задумом Ольги Володимирівни, танцюристів-школярів урочисто запросили та провели червоною доріжкою старшокласники та старшокласниці Горохівських ліцеїв №1 імені Івана Франка та імені Василя Фещака.

Грати на балу вальси та улюблені мелодії містян мали за честь лідер громади Віктор Годик на саксофоні, а на синтезаторі — начальник відділу культури міської ради

Олександр Шепшелей. ...Усі учасники свята

Місцем незабутньої зустрічі став закладений ще перед війною міський скверик із оригінальним фонтаном та унікальним Кріслом щастя, виготовленим зі старовинних кінських підків.

завзято демонстрували вальсовими «па» свою життєрадісну вдачу, чемність, старання бути граціозними. Вони кружляли навколо фонтану зі сердечками в руках,

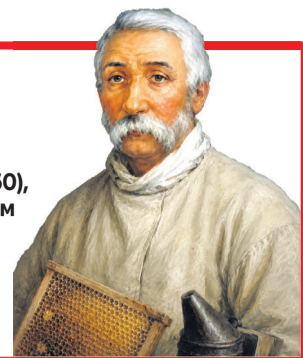
з допомогою мам та гостей підлаштовували свої інвалідні візки під милозвучний ритм вальсів, бавилися з кумедними ельфами та від захоплення весело плескали в долоні під овації велелюдного товариства гостей. Діти почувалися принцями та принцесами, бо Ольга Дубінська купила та одягнула корони та кожного, запросила зробити на добру згадку світлину, сівши по-королівськи на трон Цастя!

Допомогти реалізувати цей задум, як завжди, безвідмовно зголосилися команда Горохівської міської ради, НД «Просвіта», відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області, яке активно співпрацює з «Сонцем любові» в особі інспекторки з дотримання прав людини відділення, капітана Інни Смаги. Меценатом балу дитячої радості став депутат Волинської обласної ради, знаний на Волині аграрій та добродійник Тарас Щерблюк, а горохівчанка Оксана Ростанюк так красиво оформила місце балу, що сквер був схожим на казковий сквер-моріг.

Золоті слова

«Щоб мед мати, треба мудрувати»

(Петро ПРОКОПОВИЧ (1775–1850), український бджоляр, який першим у світі винайшов рамковий вулик (1814) і таким чином врятував мільярди бджіл від винищення та зробив Україну світовим центром бджільництва у XIX столітті).

2026 ТРАВЕНЬ	
14 Четвер	Іван, Леонтій, Максим, Макар, Марко, Микита, Ісидор, Олександр, Сидір, Тихін, Яків. День пам'яті українців, які рятували євреїв під час Другої світової війни.
15 П'ятниця	Анастасія, Дмитро, Макар, Ісай, Пахом. 15.05.2022 року Український гурт Kalush Orchestra з треком «Стефанія» переміг у конкурсі Євробачення з великим відривом.
16 Субота	Аркадій, Георгій, Микола, Лаврентій, Олександр, Петро, Касян, Кріскент, Муза, Модест, Юрій. День біографа. День науки в Україні.
17 Неділя	Адріан, Андроник, Євдокія, Єфросинія, Никифор, Степан, Стефан, Памфіл, Юлія. Всесвітній день електров'язку та інформаційного суспільства. День пам'яті жертв політичних репресій.
18 Понеділок	Андрій, Давид, Клавдія, Лев, Олександра, Павло, Петро, Павлина, Семен, Юлія, Файна, Федір, Федот, Христина, Уляна. День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу. День музеїв. День резервіста України.
19 Вівторок	Анастасія, Гнат, Дмитро, Іван, Сергій, Корнилій, Корній, Онуфрій, Патрикій, Яким. День сімейного лікаря.
20 Серeda	Іван, Микита, Олексій, Олександр, Сусанна, Тимофій, Фалалій. День банківських працівників України. Всесвітній день бджіл.

Магнітні бурі у травні:

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

- Слабкі:** 16, 18, 23, 30.
- Середні:** 14, 17, 20, 27, 29.
- Сильні:** 13, 21, 22, 28.

Усміхніться!

— Куме, а скільки вам треба випити, щоб у крові було 2 проміле?
— Мені, куме, для цього треба два дні взагалі не пити!

— Краще, щоб я був багатий. А то, бачте, ось кабанчик на столі лежить... А такий був здоровий!

— Вовочко, чому в тебе у диктанті такі самі помилки, як у твоєї сусідки по парті?
— Так у нас же одна вчителька, Маріє Іванівно!

Прогноз погоди на Волині з 14 по 21 травня

Четвер 14 травня	П'ятниця 15 травня	Субота 16 травня	Неділя 17 травня	Понеділок 18 травня	Вівторок 19 травня	Серeda 20 травня	Четвер 21 травня
мін. +5° макс. +18°	мін. +8° макс. +22°	мін. +10° макс. +21°	мін. +13° макс. +22°	мін. +13° макс. +20°	мін. +13° макс. +20°	мін. +14° макс. +22°	мін. +14° макс. +23°

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗССО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».